67ste JAARGANG No. 7997

ZATERDAG 21 OCTOBER 1950

ACHT PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs: Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Conscientiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versnev.

Zuid Koreaanse troepen moeten zo ver als zij kunnen naar het Noorden oprukken

Tokio. — Generaal MacArthur heeft Zaterdag de commandant van het achtste Amerikaanse leger, generaal Walton Walker, opdracht gegeven de Zuid-Koreaanse troepen „zo ver als zij kunnen" naar het Noorden te laten oprukken. Verwacht wordt, dat deze troepen regelrecht naar de Mandsjoerijse grens zullen gaan om de uitwijkende Noord-Koreanen onschadelijk te maken.

Uit gewoonlijk betrouwbare bron wordt vernomen, dat MacArthur, die gisteren verklaarde, dat de oorlog spoedig ten einde zal zijn, niet van plan is de Amerikaanse troepen verder dan tot 50 a 65 km. van de grens te sturen.

Een afdeling van de Amerikaanse eerste cavalerie-divisie zoekt thans verbinding met de Vrijdag ten Noorden van Pjongjang neergelaten valschermtroepen. In Zuid-Koreaanse militaire kringen wordt gezegd, dat de Zuid-Koreaanse zesde divisie na de verovering van Songtsjon zich reeds bij de valschermtroepen heeft gevoegd.

Zuiveringsactie

In Pjongjang wordt de zuiveringsactie voortgezet. Verder naar het Zuiden hebben de Noord-Koreaanse troepen, die uit Zuid-Korea terugtrekken, het belangrijke krachtstation Hwatsjon heroverd, 80 km. ten Noord-Oosten van Seoel. Daarna trokken zij naar het Noorden op naar Soedong, waar zich nog 1.500 man Noordelijke troepen zouden bevinden. Het is niet bekend, of zij manschappen in Hwatsjon hebben achtergelaten, dan wel of zij het krachtstation beschadigd hebben. De plaats ligt even ten Noorden van de 38ste breedtegraad.

Rode Verliezen

Volgens de laatste cijfers zijn er 18.000 Noord-Koreaanse krijgsgevangenen gemaakt. Dit is 15.000 meer dan twee dagen geleden. De Noordelijken zouden zich nog steeds bij duizenden overgeven.

Een Amerikaanse woordvoerder verklaarde Zaterdag, dat de Verenigde Naties moeilijkheden ondervinden bij het inrichten van plaatselijke besturen in het bezette Noord-Korea. Uit Wonsan bijvoorbeeld zijn de meeste stadsbestuurders en lagere ambtenaren tegelijk met het Noord-Koreaanse leger gevlucht, toen de Zuidelijken naderden. Politieke gevangenen, aldus de woordvoerder, werden eerst doodgeschoten, zodat er nagenoeg geen leidende figuren zijn overgebleven.

Geëlectrocuteerd

Tokio. — Volgens een telefonisch bericht van een Amerikaan, die bij de Zuidkoreanen dient, hebben de Noordkoreanen in Moentsjon, 15 km. ten Noorden van Wonsan, 420 Koreanen geëlectrocuteerd. De Koreanen moesten met de handen op de rug gebonden een schuilkelder binnengaan en op de grond gaan liggen, waar zij door middel van electrische draden geëlectrocuteerd werden.

MacArthur onderscheiden

Washington. — Generaal MacArthur heeft de Amerikaanse medaille voor „heldhaftigheid bij het maken van tochten in een onbewapend vliegtuig boven het strijdgebied" ontvangen.

KINDEREN EN ONSCHULDIGEN, — lijden door de dwaasheid der groten. Maar Sergeant W. Ferrigno tracht met medelijden goed te maken wat een medogenloos wrede oorlog bedierf. Het kind werd bij de gevechten in de buitenwijken van Seoel gewond door scherven van een mortierkogel en werd verbonden door een Amerikaanse Eerste-hulp post.

VERDERE EVACUATIE IN INDOCHINA

Saigon. — Het Franse leger in Indochina heeft nu ook de belangrijkste post aan de Chinese grens, Langson, ontruimd. De evacuatie van de troepen is Woensdag begonnen en is gunstig verlopen onder dekking van vliegtuigen.

Er wordt met de grootste lof gesproken over het heldhaftige gedrag van het Franse Vreemdelingenlegioen, dat bijna geheel bestaat uit voormalige leden van Rommels „Afrika Korps". De vroegere Duitse Afrika-strijders groeven zich, in een volslagen hopeloze situatie, met grote behendigheid in en vochten zich dood, aldus een Franse officier, die wist te ontkomen. Volgens een verklaring van premier Pleven in de Franse Nationale Vergadering hebben de Marokkaanse eenheden bij Caolang betrekkelijk geringe verliezen geleden: zij wisten Langson te bereiken.

voor de wapenstilstand in Palestina, generaal-majoor William Ailey, uit te nodigen om de volgende zitting van de Raad over Palestina bij te wonen. Een datum hiervoor is nog niet vastgesteld.

MINISTERS VAN BUITENLANDSE ZAKEN ACHTER IJZEREN GORDIJN BIJEEN

Londen. — Molotof, de vicepremier van de Sovjet-Unie, kwam Vrijdag te Praag aan ter bijwoning van de conferentie van ministers van buitenlandse zaken van alle Volksdemocratieën en van de Duitse Democratische Republiek, aldus radio-Moskou. Op deze bijeenkomst zou men bespreken het „besluit van de drie Westelijke ministers van buitenlansde zaken te New York om West-Duitsland opnieuw te bewapenen.

GEHEIME DOCUMENTEN ONTDEKT

Rome. — Naar het Italiaanse ministerie van defensie heeft bekendgemaakt, bevonden zich afschriften van hoogst geheime politie-mededelingen en zwarte lijsten van Italiaanse politici tussen de documenten, welke door de Italiaanse politie bij een nachtelijke inval in het bureau van de communistische partij te Rome, die in Augustus jl. werd gedaan, werden in beslag genomen.

Staten der Nederlandse Antillen behandelen het advies der Eilandregeling

Dr. d. C. Gomez hield de Staten nog twee uur bezig

Motie Emen ter afbouw van haven aanvaard

Gistermorgen om tien over negen opende de Voorzitter de Statenvergadering, die gewijd was aan de voortgezette behandeling van het Concept-eilandenregeling en tot dit doel het ⅔ gedeelte van de geschiedkundige en critische beschouwing van genoemde regeling door Mr. Dr. d. C. Gomez.

Met uitzondering van de heer Jonckheer hadden dezelfde Statenleden plaats genomen (de heer Bartels Daal kwam later) en dezelfde C.A.B.-leden hadden hun zetels leeg gelaten.

Het Concept-advies, aldus de Mr. Dr. valt na twee gedeelten uiteen: Algemene beschouwingen, toelichting en het Ontwerpregeling zelve. Het werd opgesteld door een commissie ad hoc, waarin alle partijen waren opgenomen en om het werk boven de partijen te plaatsen, had de N.V.P. haar ontwerp ingetrokken.

De eilandregeling zal aan de zetelverdeling alle scherpe kanten ontnemen en verdient dan ook met algemene stemmen te worden aangenomen. De Regering zal dit Ontwerp zeker gaarne aanvaarden.

Vervolgens wijdt spreker uitvoerige critische beschouwingen aan het Ontwerp zelve en vergelijkt dit in zijn details met het Regeringsvoorstel. Art. 2 van het Ontwerp wordt door hem de hoeksteen van het geheel genoemd. Het scheidt de onderwerpen. Zo is daar bv. de regeling der belastingen. Spreker achtte het niet raadzaam opcenten te heffen op invoerrechten en accijnzen, om daarmede de toekomstige Centrale regering aan inkomsten te helpen. Hij voelt in het algemeen het meeste voor het voorstel indertijd door de Commissie-Plantz gedaan. Dit strookte ook met de opvatting van zijn partij, die, in tegenstelling met de Regering, niet zo de nadruk legt op centrale uitvoering en centrale organen, maar liever al het mogelijke door de eilandorganen wil laten doen, dus ook het winnen van de voor de centrale regering bestemde belastingen.

Wat het Onderwijs betreft, eiste spreker, dat alleen de landsorganen bevoegd zouden zijn een regeling daarvan vast te stellen. Slechts het Nijverheidsonderwijs valt daarbuiten.

De problemen betreffende de communicatiemiddelen kunnen desnoods eilandelijk geregeld worden, maar de vaststelling van de loodsgelden zal gemeenschappelijk moeten geschieden om ongebreidelde concurrentie tegen te gaan. Hetzelfde geldt natuurlijk voor haven- en kadegelden.

Handelende over de Gezaghebber, uit spreker critiek op het regeringsvoorstel voor de drie Bovenwindse eilanden 1 Gezaghebber en 1 Volksraad te benoemen. Zijn partij en de commissie ad hoc stemden overeen in de mening, dat dit onbevredigend en onuitvoerbaar, want te omslachtig is. Het moet mogelijk zijn voor alle eilanden een Gezaghebber te benoemen.

Ad art. 9 merkt spreker op, dat het Hoofd van de politie ophoudt hoofd van een eilandorgaan te zijn, zodat de straatpolitie het best eilandelijk geregeld kan worden.

Betreffende de eilandraad werden in het Regeringsvoorstel enkele bepalingen gemist, die niettemin onmisbaar waren. Werkzaamheden en bevoegdheden werden in het advies van de Commissie ad hoc adequater omschreven.

Art. 49 van het Regeringsontwerp haalt de oude conflictenregeling weer binnen met alle moeilijkheden van dien. Spreker meent, dat voor leden van de Raad, die in eer en geweten menen, een of andere verordening niet te kunnen onderschrijven, de enige oplossing is, af te treden.

Dan keert de Mr. Dr. met zijn aandacht terug tot het Verslag van de Commissie-Plantz en zegt, dit nimmer ontvangen te hebben. Na veel wikken en wegen van het pro en contra der verschillende manieren om de Centrale Regering aan inkomsten te helpen, blijkt hij wel het meest te voelen voor de methode in genoemd verslag gesuggereerd, ofschoon hij niet blind is voor de schaduwzijde van de daarin voorgestelde wijze.

Betreffende het Zesde Hoofdstuk over Het hoger toezicht goochelt de Mr. Dr. met de balletjes van zijn termen totdat hij meent bewezen te hebben, dat de belangen van een eiland nooit strijdig kunnen zijn met de belangen van de Ned. Ant. en de belangen van deze laatste nimmer met die van het Koninkrijk.

Hij heeft bezwaar tegen invoering der Eilandenregeling bij stukjes en brokjes, gelijk de Regering voorstelde te doen. Als er maar hard gewerkt werd, zouden èn Interimregeling èn Eilandenregeling per 1 Januari 1951 kunnen worden ingevoerd, maar hij verwijt de Gouverneur, dat er ondanks een brief van de Staten met die strekking, nog niets gedaan is om tot het treffen der noodzakelijke voorbereidende maatregelen over te gaan.

Bij de Overgangsbepalingen staat hij nog stil bij art. 3 van het Regeringsvoorstel, dat practisch preventief toezicht op de Eilandwetgeving instelt, terwijl art. 127 van de Interim-regeling slechts repressief toezicht toelaat.

En hiermede eindigde de Mr. Dr. zijn toespraak, die ongeveer drie uur gevraagd had.

V.S hebben geen bezwaar tegen bespreking van Grote Vier.

Lake Success. — De Verenigde Staten hebben geen bezwaar tegen een bespreking van de grote mogendheden over de vraagstukken, die een bedreiging voor de wereldvrede vormen, aldus verklaarde de Amerikaanse afgevaardigde John Foster Dulles Vrijdag in de politieke commissie van de Verenigde Naties. Dulles sprak naar aanleiding van de door Syrië en Irak ingediende resolutie, volgens welke nog tijdens de huidige zitting van de Algemene Vergadering een conferentie der „Grote Vier" wordt aanbevolen. Dulles voegde er echter aan toe dat hij weinig hoop heeft, dat een oplossing bereikt wordt.

VREDE MET JAPAN

Lake Success. — Foster Dulles, de Republikeinse adviseur aan het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken en vertegenwoordiger bij de Verenigde Nakties, verklaarde, dat enigde Naties, verklaarde, dat de Sovjet-Unie te verstaan geformeel met de Verenigde Staten besprekingen te voeren over de mogelijkheid van een Japans vredesverdrag.

VERONTSCHULDIGING

Lake Success. — De Verenigde Staten hebben Donderdag in een brief aan de secretaris-generaal van de Verenigde Naties hun verontschuldigingen aangeboden voor de aanval van twee Amerikaanse straaljagers op Sovjet-vliegtuigen, die op het vliegveld bij Wladiwostok gestationneerd waren. De brief verklaart, dat de Verenigde Staten als blijk van goede trouw bereid zijn de veroorzaakte schade te vergoeden.

ONBESLIST

Londen. — De plaatsvervangers van het Atlantische Pact sloten Vrijdag de zitting te Londen zonder dat een beslissing genomen werd over de hun voorgelegde voorstellen van de werkgroep der zeven mogendheden.

RUSLAND ZAL NIET DULDEN

Londen. — De Sovjet-Unie heeft de regeringen van de Verenigde Staten, Engeland en Frankrijk een nota gezonden, waarin ze heeft aangekondigd, dat zij de maatregelen, die herleving van een Duits geregeld leger in de Westelijke zones beogen, „niet zal dulden". De nota ontkent, dat de volkspolitie in Oost-Duitsland een militaire formatie zou zijn. De Sovjet-Unie uit de tegenbeschuldiging, dat de politie in de Westelijke zones „in wezen" neerkomt op militaire eenheden. De nota vormt een antwoord op de Amerikaanse, Engelse en Franse nota aan de Sovjet-regering.

ISRAEL BESCHULDIGD

Lake Success. — Jordanië en Egypte hebben Israel in de Veiligheidsraad beschuldigd van agressie op grond van het incident van 28 Augustus, toen Israelische strijdkrachten volgens de beschuldiging Jordaans gebied bezetten. De Veiligheidsraad besloot de voorzitter van de commissie der Verenigde Naties

Recht tot het hart

— Het woord heeft vele betekenissen en kleurschakeringen, een woord bezit alle: God.

het nieuws van vandaag

ding werd in 1945 de „Nationale Unie" opgericht, die tot doel had alle Nederlanders op basis van gelijke nationaliteit in één partij te verenigen.

De geestdrift hield weinig rekening met de practijk. Het duurde niet lang, of de oude partijen verrezen weer uit de grond. Thans echter is er in Nederland een gezonder poging ondernomen: een „Nationale Unie", die thans „Vaderlandse kring" heet, en die de partijen niet uitsluit, maar alle partijen in zich opneemt.

Na afloop van de oprichtingsvergadering, die op 20 September j.l. te Utrecht gehouden werd, werd het volgende communiqué uitgegeven:

De initiatiefnemers zijn van mening, dat de sedert de bezetting gevoerde regeringspolitiek ons land en volk voor steeds groter moeilijkheden zal plaatsen, vooral nu door het verlies van het belangrijkste overzeese gebiedsdeel ons Koninkrijk gereduceerd dreigt te worden tot een kleine continentale mogendheid, welke, vooral wegens haar steeds toenemende overbevolking, economisch zeer kwetsbaar, politiek zeer zwak en geografisch uiterst gevaarlijk gelegen is.

De „Vaderlandse kring", die zelve geen politieke partij wil zijn noch worden, stelt zich ten doel versterking van de Nederlandse volkskracht in de meest algemene betekenis van het woord, ter bestrijding van alle ideeën en stromingen, welke afbreuk doen aan de menselijke waardigheid. De „Vaderlandse kring" wil inzonderheid aan de regeringspolitiek der laatste jaren een einde maken en daarvoor in de plaats stellen een omhoog strevende nationale politiek, welke vóór alles de belangen van ons land en van ons gehele volk stelt boven het belang van bepaalde politieke partijen. De Kring plaatst zich daarbij op de volgende drie grondslagen, welke hij tevens beschouwt als grondslagen van de Nederlandse samenleving.

a) Het Christelijk karakter van ons volksleven ligt verankerd in de grondslagen onzer nationale beschaving;

b) De persoonlijke vrijheid op geestelijk en stoffelijk ge-

Vaderlandse Kring

bied is gebonden aan de fundamentele normen van het Christendom.

c) De persoonlijke bestaansverantwoordelijkheid is voorwaarde voor de handhaving der persoonlijke vrijheid.

Reeds zijn in een aantal gemeenten in Nederland plaatselijke Vaderlandse kringen gesticht, welke met de landelijke kring in organisatorisch verband staan. Het is de bedoeling, dat overal dergelijke plaatselijke kringen worden gevormd. Met andere reeds bestaande organisaties met beperktere, zij het verwante doelstelling bestaat reeds nauw contact, terwijl naar bundeling gestreefd wordt.

Het voorlopig hoofdbestuur van de Vaderlandse Kring is samengesteld uit leden van de anti-revolutionnaire partij, de Christelijk-historische unie, de V.V.D., de K.V.P., de K.N.P. en uit enkele partijlozen, t.w. de heren: luitenant generaal titulair buiten dienst M. L. Bajetto te 's Gravenhage, mr. dr. L. H. N. Bosch ridder van Rosenthal te Zeist, prof. dr. ir. J Coops te Amsterdam, A. de Groot (penningmeester) te Schiedam, luitenant - admiraal buiten dienst C. E. L. Helfrich te 's Gravenhage, J. Kalff te Heiloo, dr. ir. J. G. J. C. Nieuwenhuis te Rotterdam, J. Reijers te Kamerik, mr. H. A. M. Roelants (algemeen secretaris), Burg. Kneppelhoutstraat 32 te Schiedam, jhr. W. de Savornin Lohman te 's Gravenhage, ir. F. J. M. Schilte te 's Hertogenbosch, drs. H. Voovs te Rotterdam, mr. dr. A. Seegers te Amsterdam.

In de geestdrift der bevrij-

Als de ziele luistert....

„Tienduizend talenten schuldig".

O God, wat zijt Gij groot. Alleen reeds om de mateloosheid van onze schuld bij U. Zo zwak zijn wij, alhoewel tot zulk een hoge adel geroepen. Want wat is schoner, dan het leven, dat wij kregen? Waar is de grens van de veredeling waartoe het in staat is? Prinsen in 's konings dienst, dat is het wat ons geestelijk wezen ons maakt. En wat voor een prinsen, want van wat voor een Koning?

De toppen der bergen zijn ons verblijf. De yle lucht onze atmosfeer, de witte sneeuw het tapijt voor onze voeten. Een nietige stip zijn wij in de oneindigheid van die regionen. En toch wie voelt zich niet groter, niet hoger dan de hoogste berg?

O God, wij konden zoveel dichter bij U zijn. Zoveel nader aan de adel van Uw Wezen. Maar nu zijt Gij oneindig boven ons verheven en dat voornamelijk om de mateloosheid van onze schuld. Omdat wij, die zo groot konden zijn, zo klein bleven. Omdat wij die ons zelf zo mateloos konden verheffen, ons zelf zo mateloos verlaagden.

Want, God, de tragedie van ons mens zijn! Van onze grootheid en onze kleinheid. Van de heerlijkheid en de ellende van ons bestaan. En dat de zwaartekracht van onze stof ons zo omlaag trekt, zo voortdurend, zo vermoeiend. Zo onweerstaanbaar, dat wij niet hoger komen dan tot het goede voornemen, om te hervallen in vernieuwde ontrouw.

O, God. O, bron van goedheid. Hoe groot is onze schuld bij U. Dat Gij zo weinig terug ontvangt van de adel, die Gij in ons zaaide. Zozeer zijt Gij een bron van goedheid, dat Gij ons zelfs de schuld vergeeft, Uw goedheid te vergeten, Uw goedheid te verguizen. Uw goedheid, die de rede is van ons bestaan; die mens werd in ons lichaam en onze ziel.

En dit is onze grootste schuld. En hier zijn wij het kleinst, verlagen wij ons het meest: dat wij, die Uw vergiffenis behoeven, om bodemloze afgronden van ellende in ons eigen wezen te vullen, niet weten te vergeven aan hen, die onze vergiffenis behoeven. Dat wij, die elke dag mechanisch bidden, dat wij vergeven aan onze schuldenaren, dat niet doen en van onze woorden de afzichtelijkste leugen maken, want een leugen in de vorm van een gebed.

En te groter is onze schuld, omdat wij, Gods goedheid zo wreed kwetsend door onze verharding des harten, ons zelfs niet schuldig voelen, maar ons wezen vullen met het wit gloeiend staal van het meest medogenloze recht.

O, God, wat zijt gij groot. Juist als wij ons zo ongenaakbaar over onze medemens verheffen. Wat zijt Gij dan groot, alleen al om onze allerdiepste schuld.

Wij willen knielen aan Uw knieën God en ons gezicht verbergen in de plooien van Uw kleed en wenen, omdat het zo treurig, maar toch ook zo goed is schuld bij U te hebben, die de oneindige Goedheid zijt.

O straf ons Koning. Wij die onze medemensen wilden wurgen, straf ons met het vuur van Uw wezen, dat ons pijnigende loutert. Maar verwerp ons niet van U. Want alleen Uw vuur kan de hardheid smelten, die ons wezen van Uw goedheid vervreemd.

De heer Geerman is tegen het "dood geboren kind"

De heer Geerman, die vervolgens het woord neemt, verklaart zich tegen de Eilanden-regeling. Zijn eerste motief was: wantrouwen tegen de Nederlandse regering, die in de kwestie van de zetelverdeling de minderheid liet zegevieren over de meerderheid.

Ook heeft hij bezwaren tegen het voorstel als zodanig. Het kan de Arubaanse bevolking niet voldoen, omdat art. 2 te weinig macht aan de Eilanden geeft. Spreker acht het hele geval een „dood geboren kind" en zal daarom tegenstemmen.

De heer Marchena is kort, want beu van adviezen

De heer Marchena zal kort zijn, want hij is beu van adviezen, die door de Nederlandse Regering toch niet opgevolgd worden. Bovendien heeft hij bezwaren tegen de geadviseerde regeling, omdat Bonaire er in te weinig tot zijn recht komt.

Spreker laat het aan de „rijke" eilanden, die toch de peultjes doppen, over een regeling te maken. Hij hoopt er het beste van, maar zal zich van stemming onthouden.

De openbare behandeling daarna ten einde zijnde, gaat men tot stemming over en op verzoek van de heer Amelink wordt dat hoofdelijk gedaan. Het advies wordt aangenomen met 10 tegen 7 stemmen en één onthouding. Alle en alleen de Arubaanse Statenleden stemden tegen.

Rondvraag

Vervolgens werd overgegaan tot de rondvraag, waarbij de heer Eman de volgende motie voorstelde:

De Staten in hun vergadering van de 20e October 1950 bijeen;

— Overwegende, dat het noodzakelijk is de haven te Oranjestad af te bouwen;

— Overwegende, dat daartoe nodig is, dat de vierde kademuur wordt gebouwd;

— Overwegende, dat de Staten hiervoor reeds een bedrag van *f* 100.000,— hebben gereserveerd in het Reservefons;

— Overwegende, dat het gebleken is, dat de Staten bereid zijn een bedrag van *f* 1.200.000,— te voteren voor dit doel en wel gedeeltelijk op de begroting voor het jaar 1950 voor zover dit in 1950 nodig is om aanstonds met het werk aan te vangen en de rest op de begroting voor het jaar 1951;

— Dringen bij het Bestuur aan de haven te Oranjestad af te bouwen, en verklaren zich bereid, indien het Bestuur eventueel een voorstel tot lening mocht doen, tengevolge van de in verband met de voor dit doel uit te voeren werken, om de begroting voor het jaar 1951 sluitend te maken, hiertoe hun medewerking te zullen verlenen;

— Brengen ter kennis van het Bestuur, dat de Staten geen bezwaar hebben, dat reeds met de uitvoering van het werk wordt aangevangen, vóórdat de financiering op de begrotingen 1950 en 1951 is geregeld,

Het voornaamste argument, dat door spreker ter verdediging van zijn motie werd aangevoerd, was het feit, dat de afbouw een object van werkverschaffing zou zijn.

De **heer Geerman** ondersteunde de motie, evenals Yrausquin, die zich echter volstrekt tegen de idee van een lening keerde.

De **heer Kroon** betwistte de noodzakelijkheid van de afbouw op grond van het advies van het Bestuur, enkele maanden geleden gegeven en nimmer teruggetrokken. Hij vond het ook niet fair, dat de Nederlandse Antillen op de vooravond van de Eilandzelfstandigheid met zulk een last voor Aruba werd beladen.

Mr. I. C. Debrot vond dit geen materie voor een rondvraag. De motie moet naar de Commissies verwezen worden ter bespreking.

Mr. Dr. d. C. Gomez heeft de haven vaak in vogelvlucht gezien en vindt afbouw nodig. Alleen het tijdstip waarop, dat is de kwestie. Hij is niet tegen een lening, indien dit noodzakelijk is, en voelt voor het voorstel van Mr. Debrot om de motie naar de Commissie te verwijzen.

De heer Tromp is eveneens voor afbouwen, maar tegen lening. Hij heeft geen bezwaar tegen verwijzen naar de Commissie

In repliek toonde de heer Eman zich bereid zijn motie aldus te wijzigen, dat de vermelding van eventuele lening geschrapt werd. Waardoor de voorlaatste alinea slechts kwam te luiden:

....Dringen bij het Bestuur aan de haven te Oranjestad af te bouwen.

De **heer Voges** hield tenslotte nog een pleidooi, dat er op neerkomt, dat hij niet bereid is mede te werken aan werkverschaffing op Aruba, zolang zijn aandringen op werkverschaffing voor de Bovenwinden in de doofpot wordt gestopt. (Dit ontlokt een applaus aan de tribune).

Na enig heen en weer gepraat wordt besloten de motie in stemming te brengen en ze passeert met 15 vóór en 3 tegen; tegen waren Gerharts, Debrot en Kroon.

Nog voordat de Vòorzittershamer op de lessenaar was, greep een ieder naar zijn tas.

Conferentie over de „Antillenrechten" te Caracas aanstaande.

Amsterdam. — Het „Algemeen Handelsblad" geeft heden een overzicht van de komende besprekingen met Venezuela over de afschaffing van de Antillen-rechten, die op 2 November te Caracas met de Venezolaanse autoriteiten zullen aanvangen. De Nederlandse delegatie, waarin zitting hebben vertegenwoordigers van de ministeries van buitenlandse zaken en overzeese Rijksdelen en het directoraat van buitenlandse economische betrekkingen van het ministerie van economische zaken, zal 26 October uit Nederland vertrekken en eerst in de Antillen contact opnemen met de Antilliaanse delegatie alvorens naar Venezuela door te reizen.

De commissie zal staan onder voorzitterschap van de Nederlandse gezant te Caracas, dr. H. Riemens, en als Nederlands ondervoorzitter zal vermoedelijk een Antilliaan worden benoemd.

Het blad schrijft o.a.: „In Haagse kringen zijn de verwachtingen van deze besprekingen gunstig. Het bespreken van een handelsverdrag met een meestbegunstigingsclausule houdt in, dat de afschaffing van de zogenaamde Antillen-rechten ter sprake zal komen".

Het artikel geeft dan een uiteenzetting over de strekking en werking der Antillen-rechten ten aanzien van Suriname en de Nederlandse Antillen en schrijft verder: „Hoewel Venezuela uiteraard geen eisen ten aanzien van de Antilliaanse bepalingen kan stellen, brengt een politiek van goede nabuurschap toch mee, dat in de Antillen wordt meegewerkt om de smokkelhandel te beteugelen door in een of andere vorm een strengere controle op de goederen van de doorvoerhandel in te stellen.

Voor Nederland wordt dit van groot belang geacht, daar dan de mogelijkheid wordt verruimd om goederen in „bond" in de Antillen op te slaan en door inschakeling van de Antilliaanse tussenhandel op voordelige wijze de markten van Latijns-Amerikaans gebied te bereiken.

Ook voor Suriname zijn de besprekingen van belang, daar dit land steeds grotere hoeveelheden hout en rijst kan uitvoeren. Voorts zal een vereenvoudiging van de visa-bepalingen worden besproken".

Tenslotte schrijft het blad: „De opheffing van de Antillenrechten zou ook in een verder verschiet mogelijk worden door de bepalingen van het Charter van Havana. De te voeren besprekingen beogen een regeling op korte termijn te treffen.

Dat dit geschiedt door een gecombineerde Nederlandse commissie beschouwt men in Den Haag als een „experiment in Koninkrijksverband", waarvan men goede verwachtingen heeft.

Aldus het „Algemeen Handelsblad."

CURACAO

K.V.P. IN HAAR NESTJE OP BOCA SAN MICHIEL.

De K.V.P. is er onderhand aan gewoon geraakt, dat haar op Boca een enthousiaste ontvangst wordt bereid, en de vergadering van gisteren heeft daarop geen uitzondering gemaakt, integendeel: het enthousiasme was groter dan ooit. De *heer J. Jonkhout* leidde de vergadering met ernst en luim, de bijvalsbetuigingen waren niet van de lucht, en toen de vergadering teneinde en de voeding voor de microfoon was uitgeput, bleven nog velen op het terrein wat „nakaarten" over het gehoorde.

Sprekers waren: de *heer Shon Tin Zimmerman, mevr. E. de Palm, de heer E. Alberto, Mej. H. Brandborg, de Weleerw. Pater H. Th. Willers O.P., Mej. R. Panneflek en de heer H. Royer.*

Als men denkt, aldus de heer Zimmerman, dat het volk hier duister is, dan vergist men zich. Wij vechten om ons bestaan, wij zijn een vredelievende bevolking. Met mensen die ons willen schoppen willen wij niets te maken hebben zelfs al zijn zij geleerd. Wij geloven niet in liders en ook niet in schoppen.

Ook werd verschillende malen de ernst en het gewicht van de komende verkiezingen besproken en de noodzaak van de Katholieke Volkspartij.

Om kwart voor elf werd deze zeer druk bezochte vergadering besloten met het Wilhelmus en het teken des kruises.

AFSCHEID.

Gisteravond nam Frater M. Canutus afscheid van de St. Thomaskring waarvan hij jarenlang toegevoegd Bestuurslid geweest is.

TROUWE DIENST BELOOND.

Hedenmorgen werden met militaire plechtigheid in het Waterfort een zilveren medaille uitgereikt aan Sergeant schrijver G. W. Frederiks wegens 25 jaar trouwe dienst en aan Adjudant O.O. van de Administratie, J. J. Dooren wegens 12½ jaar trouwe dienst een bronzen medaille.

De beschikking werd voorgelezen door 1ste Luitenant van Kesteren.

Overste Leezer sprak na de onderscheiding de jubilerenden met enkele woorden toe. Hij zeide, dat het niet de eerste keer is, dat hij deze medailles uitreikt, doch dat hij het ingevallen als de onderhavige altijd weer met bijzonder genoegen deed, omdat hij zelf tot het corps O.O. heeft behoort.

Deze onderscheidingen bezegelden jarenlange trouwe en eerlijke dienst en terecht, want in de practijk komt dit helaas al te zelden voor.

Na afloop van de plechtigheid volgde een mars met tamboers en horenblazers door de stad.

WIJZIGING DIENSTREGELING HOLLAND VLIEGTUIG

Met ingang van 22 October a.s. zullen de aankomst en vertrektijden van de Hollandvliegtuigen van de KLM als volgt worden gewijzigd. Aankomst van de dienst via New York: 23.40 op Woensdag en van de dienst via Montreal/Havana: 23.50 op Maandag en Vrijdag. De vertrektijden zullen worden Vrijdag 0.30 (nacht van Donderdag op Vrijdag half een) via New York en Dinsdag en Zaterdag 20.15 via Havana/Montreal.

Bliksen in actie

Enkele veiligheidsregels

Veel sterfgevallen en verwonding door de bliksem kon voorkomen worden als de mensen een paar veiligheidsregels voor ogen hielden.

De bliksem, een natuurkracht die de mens door alle eeuwen heen het meest fascineerde en grootste schrik aanjoeg; die het levendigst tot de verbeelding sprak en stof gaf tot talloze fabels en mythen, ontkwam niet aan het ontleedmes van 's mensen natuurkundige leergierigheid.

In deze artikelenreeks, ontleend aan Geografic Magazine, wordt verteld over zijn aard en over de wijze waarop zijn kwaadaardigheid het best onschadelijk gemaakt wordt.

Het voornaamste is: zorg dat ge onderdak komt. In een huis, een schuur of wat voor gebouw er ook in de buurt is, hoe groter hoe beter. Voor de bliksem blijken dak en muren van gebouwen gewoonlijk betere geleiders naar de grond dan het menselijk lichaam.

Komt er een onweer opzetten blijf dan weg van strand, veld, golf courses en andere open plaatsen. Ga niet zwemmen. U kunt gedood worden door een bliksemstroom, die van een verre afstand door het water naar u toegeschoten is.

Al geeft hij u alleen maar een klap, die u suf maakt dan is dat voldoende om te verdrinken. Rijdt niet op een fiets of paard en bedien geen open machine zoals een tractor.

Blijf uit de buurt van open heuveltoppen, hoge masten en alleen staande hoge bomen. Een boom, of iets dergelijks, vormt een drievoudige bedreiging. Wordt de boom getroffen, dan kan de bliksem van de boom op uw lichaam overspringen; hij kan ook, na de boom getroffen te hebben, van de grond af het lichaam binnen dringen; of de boom kan openbarsten en u door rondvliegende splinters verwonden. Kom niet dichtbij draadversperringen, of andere draden. De bliksem legt soms lange afstanden af over prikkeldraad, tot ver van de plaats waar hij er oorspronkelijk op sloeg. Vee wordt dikwijls op die manier gedood.

In huis is het midden van de kamer wel de beste plaats. Gesloten ramen weerhouden de bliksem niet binnen te slaan. Omdat de schoorsteen gewoonlijk het hoogste punt van het huis is, wil het voorkomen dat de bliksem daar in slaat en naar beneden komt in de haard of de kachel; daarom zijn dat goede plaatsen om op een afstand te houden. Dradennet en waterpijpen geven ook een goede weg aan de bliksem die een huis treft; vermijdt daarom de radio, de knoppen van het licht en de centrale verwarming. Neem geen bad en ga niet onder een douche.

Alle telefoondraden zijn, voor ze het huis ingaan, voorzien van bliksem isolatie knoppen, die tijdens gevaar aan telefoon gebruik tijdens onweer verbonden, wel kleiner maken maar niet wegnemen. Daarom is het, zeker op het platte land, beter met telefoneren te wachten tot het onweer voorbij is.

Wordt u ver weg van een schuilplaats in het open veld door een onweer overvallen, kruip in een greppel of een kuil, of schuil onder een overhangende rots, liever dan op een plaats te blijven die aan inslag is blootgesteld. Is er helemaal geen schuilplaats dan is het veiliger op de grond te gaan liggen dan rechtop te blijven staan. Het is beter nat te worden dan dat de bliksem je treft. Rubberzolen, tussen haakjes, zijn in het minst geen bescherming tegen bliksem inslag.

Een journalist uit Ohio, die door de bliksem getroffen werd, bleef in leven en kon zijn ervaring later in zijn blad beschrijven. Hij stond in een schuurdeur, toen de bliksem hem bewusteloos sloeg. Toen hij weer bijkwam, was zijn eerste sensatie het verlangen om te sterven; daarna maakte dat gevoel plaats voor een groot verlangen om te leven. Hij kon zich niet bewegen of spreken en was gevoelloos over zijn hele lichaam.

Toen het gevoel terugkwam leed hij hevige pijn, die een lange tijd aanhield in zijn botten, spieren en hechtsels. Hij had brandwonden op gezicht en lichaam. Zijn sporthemd was aan flarden gescheurd en de knopen waren er af gesprongen.

In Utah sloeg de bliksem midden in een kudde schapen en doodde er 835. De herder werd voor twee uur bewusteloos geslagen. In dit geval werden de schapen waarschijnlijk gedood omdat de bliksem over de grond schoot, door een poot omhoog, door het lichaam en door de andere poot weer naar beneden. Dat kwam omdat de grond meer weerstand aan de tocht van de bliksem bood dan de lichamen van de schapen.

Koeien worden vaak op dezelfde wijze gedood.

Weinig gevaar voor lucht passagiers

De bliksem is geen ernstig gevaar voor vliegtuigen, want al worden ze getroffen dan nog geleid de metalen oppervlakte de stroom weg van piloot en passagiers.

Moedige piloten, die mee werkten aan het „Onweerproject" dat wordt uitgevoerd door het Weerbureau, de Marine en de Luchtvaart van de Verenigde Staten hebben 1.363 maal vliegtuigen tot in het hart van onweersbuien gevlogen, om te zien wat er gebeuren zou. Bij 20 verschillende gelegenheden werden de vliegtuigen door de bliksem getroffen, maar de enige schade, die geleden werd, bestond uit een afgebrandende antenne, of gaten ter grootte van een kwartje, die geboord werden in de punten van de vleugels, het roer of de flappen. In een geval was de kop van de luchtsnelheidsmeter lichtelijk verbogen.

Een vliegenier die op 8½ k.m. in zware sneeuw door een onweer vloog, vertelde: „Radio storing werd intenser tot hij zo erg was, dat ik de koptelefoon niet meer tegen mijn oren kon houden. Ik hoorde, wat leek op de scherpe uitbarsting van een Duits 88 m.m. kanon. Tegelijk omgaf een kleed van vuur de hele cockpit. De luchtsnelheidsmeter sprong van 190 tot 500 meter per uur en bleef daar staan.

„Alles was een beetje wazig. De lucht was zo woelig en de instrumenten draaien zo vreemd, dat ik voor een tijd niet kon zeggen wat er eigenlijk aan de hand was. Eindelijk, na een tijd, die uren scheen te duren daalde de luchtsnelheid weer tot normaal."

Film opnamen toonden aan dat zijn luchtsnelheidsmeter in werkelijkheid slechts voor 30 seconden op de misleidende stand van 500 mijl per uur had gestaan. De radarbediener die in hetzelfde vliegtuig zat, maar geen donkere bril droeg, zei, dat hij na de flits twee minuten lang niet in staat was de wijzerplaten van zijn instrumenten te zien.

Dr. Ross Gunn van het Weerbureau maakte 25 vluchten door onweersbuien en drie keer werd zijn vliegtuig getroffen. Hij hoorde alleen maar scherpe tikken als de bliksem insloeg, eens zelfs op 30 c.m. afstand van hem. Maar niemand voelde er iets van.

Piloten ontwijken onweer, niet zozeer vanwege het gevaar van blikseminslag, alswel om het veel groter gevaar van de woelende luchtstromen binnen de donderwolk. Zulke stromingen kunnen een vliegtuig in enkele seconden duizenden voeten op en neer smijten. Zij hebben b. 29 vliegtuigen op hun rug geworpen.

Voor de Amerikaanse bosbrand-wachters, die de domeinbossen in de ontoegankelijke bergen van de Noordwest kust aan de Stille Zuidzee bewaken, is de bliksem een gevreesde vijand. Hij sticht in die streek ongeveer 600 branden per jaar.

In het Oosten, waar regen gewoonlijk een onweer begeleidt veroorzaakt blikseminslag slechts 10 procent van de bosbranden. Maar in het Noordwesten 75 procent, en is daar een veel groter gevaar dan zorgeloze kampeerders.

In de bossen in het hart van de Sierra Nevada stichtte de bliksem eens in de tijd van 7 dagen 100 branden iedere dag.

Bosbrandwacht

Het hele zomer-onweerseizoen lang turen brandwachters bezorgd de horizon af op zoek naar donderkoppen. Begint de bliksem te flitsen dan proberen zij de plaatsen vast te stellen, waar zij hem in zien slaan. Zulke plaatsen moeten soms weken lang in de gaten gehouden worden, want 't vuur kan dagen lang blijven smeulen in de droge bladeren op de grond, voordat de alleszeggende rookzuil opstijgt.

Vroeger werden brandwachters in hun trefoare wachthuizen op de toppen der bergen nog al eens getroffen en gedood, maar tegenwoordig is hun hut de veiligste plaats op de berg. Het metalen dak is verbonden aan zware kabels, die langs de hoeken naar beneden gaan, diepe greppels in, waar zij verbonden zijn met een ondergronds net van draden of een zoutlaag. Alle metalen voorwerpen, zoals de kachel en het bed, zijn met de kabel verbonden. De wachters onthouden zich er van de telefoon tijdens het onweer te gebruiken.

Op een berg in Idaho, die heel karakteristiek „De Poort van de Hemel" heet, spelen bij onweer vaak blauwe vlammen om de draad die het telefoonnet met de grond verbindt. De bliksem die langs de telefoondraden loopt zag soms kans om honderden voeten koperdraad te vergassen, zodat er naast het voetpad niets anders dan lege isolatie overbleef.

Als de bliksem ergens brand sticht roept de wachter de vliegende brandweerlieden op, die met een parachute of per helicopter zo dicht mogelijk bij de vuurhaard landen. Zelfs zij kijken dan soms nog wel eens raar op want de brand kan smeulen in een holle stam of een rotte boomtop en zo onzichtbaar zijn van de grond.

De bliksem kan ook voor de brandweer een gevaar zijn. Er was er eens een, die even stopte om te rusten met zijn voet op het metaal van zijn spade, die in de natte grond stak. De bliksem raakte een boom in de buurt, sprong op de schop en sloeg de man bewusteloos.

Experts kunnen de bliksem niet beletten waardevolle bebossingen te treffen. Daarom richtten zij nu hun aanval tegen de haard van de bliksem. Voor dat het bliksemen zelfs begint, proberen zij de donderwolken te verdrijven door er droog ijs in te zaaien.

De Amerikaanse Boswachtdienst is, naar de raad van Dr. Vincent J. Schaeffer van General Electric Research Laboratory, van plan droog ijs uit te strooien vanuit een vliegtuig boven de toppen van opkomende donderwolken.

Dr. Schaeffer zegt, dat aangenomen moet worden, dat donderwolken hun electrische lading, die bliksem veroorzaakt, niet op zouden wekken, als de waterdruppels, die er in zijn, niet aanzienlijk „onderkoeld" waren. Hij is van mening, dat wanneer onderkoeling, door de druppels tijdig in ijskorreis te veranderen, in grote mate voorkomen kon worden, de donderwolk geen bliksemfabriek meer zou zijn en het lichten verhinderd zou worden.

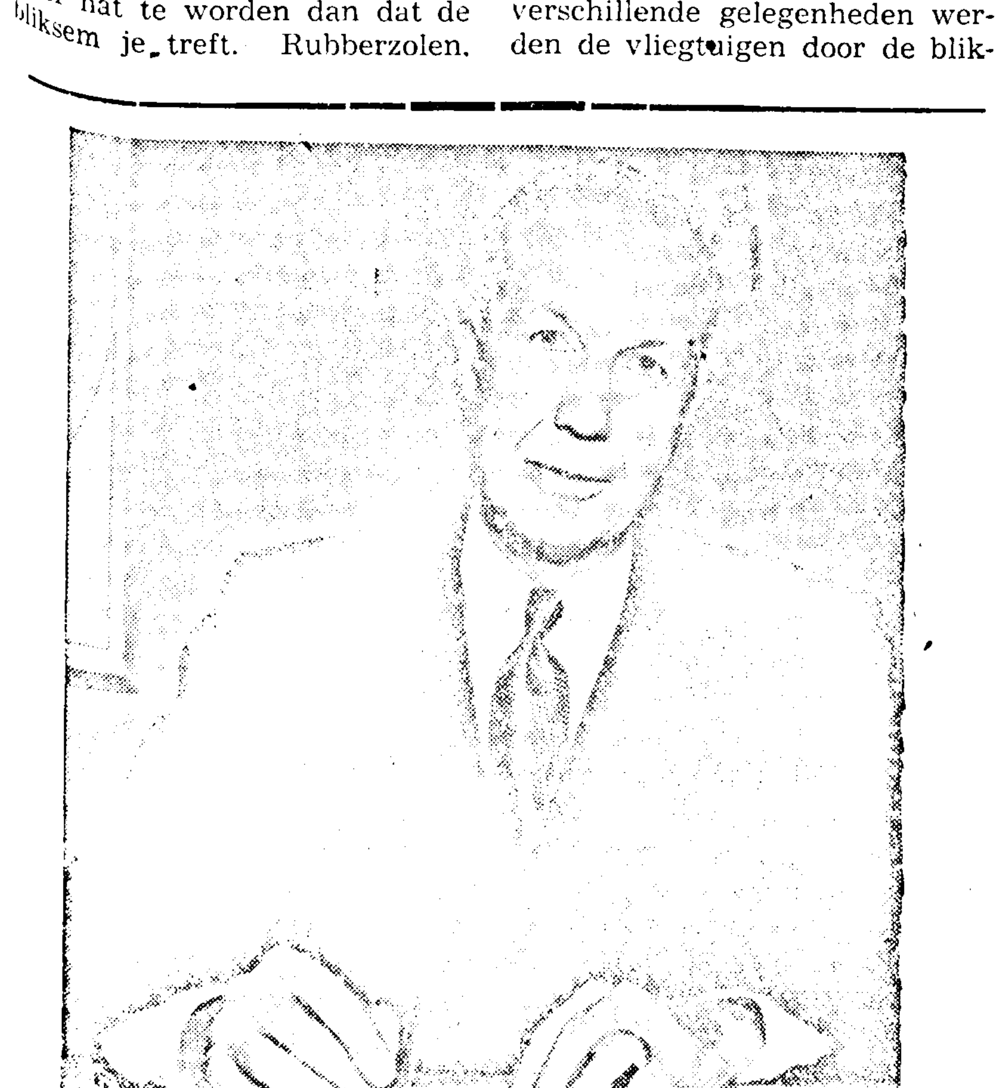
Dit kan bewerkt worden, denkt hij, door de wolk met droogijs te bezaaien, het zelfde systeem, dat hij en Dr. Irving Langmuir ontdekte om sneeuw en regen te onttrekken aan wolken, die anders geen vocht zouden loslaten.

Het merendeel van onze moderne kennis over de bliksem verwierven wij door onderzoek, dat door de grote fabrikanten van electrische apparaten b.v. General Electric en Westinghouse werd ondernomen. De bliksem was een van de dingen die hun hoofdpijn gaf.

(Wordt vervolgd)

DE TIJD HEEFT VLEUGELS. — Een albino spotvogel, een van de zeldzaamste verschijnselen in het vogelenrijk, zit boven op een Zonnewijzer en beklaagt zich bij het publiek, dat het in verband met voedse schaarste zo'n slechte tijd is. Het zeldzame kuikentje werd aangetroffen in een park van Greensboro N.C., waar zijn moeder hem blijkbaar te vondeling had gelegd. Niemand wist raad met de baby, totdat de moederlijke gevoelens in de grote spotvogel weer de overhand kregen. Zij kwam terug en haar witte kind van 7½ c.m. kan sinds de wormen niet meer op

NIEUW ECA HOOFD. — De opvolger van Paul G. Hoffman, die de E(conomic) C(ooperation) A(dministration) in Europa opzette, is William Chapman Foster. Hij is 53 jaar. Ofschoon door President Truman benoemd, is hij onderworpen aan bevestiging door de Senaat, en moet daarom wachten totdat in de tweede helft van November het Congres weer bijeenkomt.

Wel en wee in het huwelijk

H. W. Agterof pr.

Met God begonnen is half gewonnen. Een goed begin is het halve werk. Daarom zal een godsdienstig mens de dag beginnen met een morgengebed. Het komt er vooral op aan een goede mening te maken en alle werken van de dag aan God op te dragen. Daarom bidden wij ook in het morgengebed:

„Ik draag U al de werken op, die ik deze dag zal verrichten. Ik wil ze doen tot Uw eer en tot zaligheid van mijn ziel en ik wil de aflaten verdienen, die er aan verbonden zijn".

Aanbevolen wordt de werken van de dag op te dragen voor een bepaalde intentie; bijv. voor de intenties van het Apostolaat des Gebeds.

Als wij in staat van heiligmakende genade zijn, is de oprechte mening als de toverstaf in het sprookje, die alles wat hij aanraakte in goud veranderde. De goede mening zal zelfs de meest onbeduidende daden van de dag verheven maken, die dienen om God te verheerlijken en de ziel te heiligen. Het komt er dan niet meer op aan wat we op de wereld zijn: een ongeletterde landarbeider kan evenveel voor de hemel verdienen als de hooggeleerde professor, een huismoeder in haar keuken evenveel als de deftige mevrouw in haar salon. De heiligmakende genade en de oprechte mening doen alles.

Laat het morgengebed kort en krachtig zijn. Mannen en opgeschoten jongelui houden niet van lange gebeden. En dat hoeft ook niet.

Kort, krachtig .... en goed! Niet onder het loopje door of onder het boterhammen snijden en het aankleden van de kinderen. Men raakt dan veel te gauw verstrooid en in de war. Twee dingen kan men nooit tegelijk goed doen. Het mooiste is, als de huisgenoten samen het morgengebed bidden. Als dit niet kan, omdat de een vroeger uit huis moet dan de andere, of omdat de kinderen nog klein zijn, dan kunt u het morgengebed verrichten in kleine groepjes: Vader en moeder samen, de groteren samen en de kleineren samen. Het gezamenlijk morgengebed bevordert de eerbied en de aandacht en is

Goede morgen

krachtiger: „Waar twee of drie in Mijne Naam vergaderd zijn, ben Ik in hun midden", zegt Jezus. Bovendien wordt het morgengebed dan niet gemakkelijk vergeten! De boterham moet niet smaken, zonder dat eerst het morgengebed gebeden is. Velen, die iedere dag naar de kerk gaan, bidden het morgengebed in de kerk. Schoolkinderen bidden het morgengebed op school. Dat is prachtig. En toch schuilt hier een gevaar! Wordt het morgengebed niet achterwege gelaten, als wij een keer niet naar de kerk gaan of als de kinderen vacantie hebben? Zullen de kinderen na hun schooljaren voldoende gewend zijn om hun morgengebed te bidden?

Daarom is het aan te raden om thuis even neer te knielen en een kort morgengebed te bidden, bijv. het morgengebed van de Katechismus, dat slechts drie minuten duurt, als men het langzaam bidt.

Dat kan toch voor niemand een bezwaar zijn, heeft men het nog zo druk.

EEN KINDERMORGENGEBED.

Een, twee, drie uit het warme bed!
En dan b'd ik op mijn knie'ns
Heel eerbiedig mijn gebed.
Goede morgen! Lieve Heer,
'k Ben vandaag Uw kind'je weer.
Ik wil weer heel gehoorzaam wezen
En niet lastig zijn of stout.
Ik weet, dat onze Lieve Heer'tje
Een héél véél van mij houdt.

Statenlid Gerharts hield dringend pleidooi voor Bonaire.

Gebrekkige verbindingen: Wegen en telefoon.

Naar aanleiding van een telegram van de Landraden van Bonaire aan het College Algemeen Bestuur is een er thans toe overgegaan weer wat werk te verschaffen aan de tientallen kostwinners, die maandenlang zonder werk hebben rondgelopen.

Hier leest U het tweede deel van de rede, die de heer L. D. Gerharts aan de dc. Het slot zult U opgenomen vinden in ons Bijblad van Woensdag a.s.

Oud materiaal

De glooiing van de nieuwe pier wordt van asfalt voorzien, de steenbreker is aan het werk en aan de weg naar Rincon is men sedert Dinsdag bezig de boel hier en daar op te breken. Doch thans heet het weer, dat er geen tractor met bulldozer beschikbaar is. De tractor die wij op Bonaire hebben is een buiten model, enig in zijn soort, afgedankt door Curaçao en vervolgens naar Bonaire gezonden.

Op deze manier houdt men de onkosten voor Curaçao lager en die voor Bonaire worden opgejaagd. Wij, juist wij, hebben nieuw materiaal nodig, omdat wij slechts een tractor met bulldozer kunnen gebruiken, die goed is, om te voorkomen dat er stagnatie in het werk ontstaat, waardoor dit extra duur wordt. Voorts heette het dat er geen behoorlijke technische kracht voor Bonaire te vinden is, die voor langere tijd voor ons eiland kan worden gemist of die bereid is op Bonaire te blijven. Wij hebben er thans weer een van Curaçao gekregen, ik geloof, dat het een goed vakman is, doch hij staat te springen om weer terug te gaan. Hij is ook maar tijdelijk uitgeleend aan ons eiland.

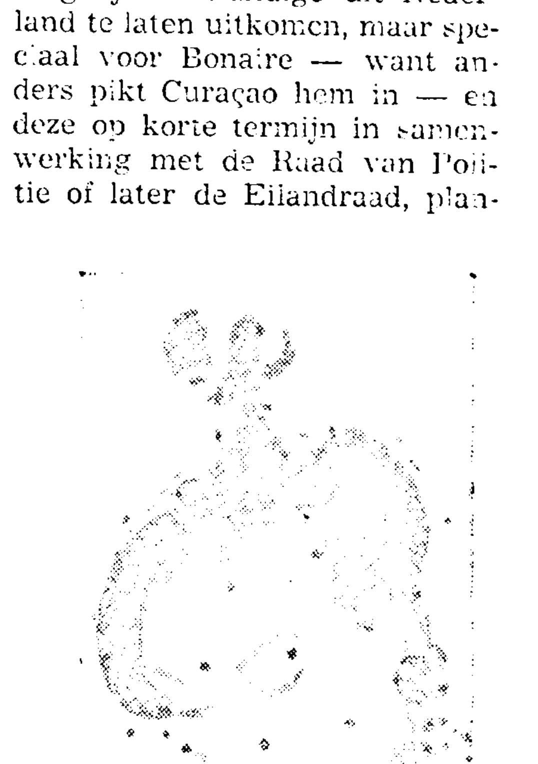
Tonnen nodig

Op Bonaire zullen tonnen moeten worden besteed, om ons wegennet op een behoorlijk peil te brengen. Zonder dat geld krijgen wij geen goede wegen en zonder goede wegen kunnen wij onze toeristen droom wel vaarwel zeggen. Met de wegen die wij thans hebben jagen wij de mensen weg, omdat iedere autobezitter er huiverig van is met zijn auto over onze binnenwegen te rijden naar de mooie plekjes van ons eiland.

Dus: betere krachten.

Maar wanneer er tonnen besteed moeten worden om onze wegen goed te maken, dan is het onverantwoord het werk te doen uitvoeren door krachten, die er geen kaas van hebben gegeten. Indien te Curaçao geen man te krijgen is, die wegen kan aanleggen en die enige jaren op Bonaire wil blijven, dan moeten wij een andere weg zoeken, meneer de voorzitter. Het is een klein kunstje van het Ministerie van Waterstaat in Nederland een behoorlijke deskundige te lenen. Wij vragen voor dit doel geen permanente kracht want die kunnen wij op de duur toch niet betalen en hopelijk zal hij na enige jaren niet meer nodig zijn, want deze man van Waterstaat zal een Bonairiaan kunnen opleiden, opdat het werk aan onze wegen door iemand van ons eigen volk kan worden geleid zodat wij niet afhankelijk behoeven te zijn van de nukken van personen van andere eilanden of landen.

Maar een goede tijdelijke kracht moet in Nederland te vinden zijn en ik ben er zeker van, dat er vele goede wegenbouwers in Nederland van de mogelijkheid een paar jaar op Bonaire door te brengen en daar een goed wegenstelsel te bouwen, met beide handen gebruik zullen maken en tevens gaarne bereid zullen zijn iemand van Bonaire zo op te leiden, dat die later het werk zal kunnen overnemen, een werk dat dan hoofdzakelijk zal bestaan uit reparen. En van de medewerking van het Ministerie van Waterstaat ben ik overtuigd, want dat Departement zal maar al te gaarne een eiland als Bonaire bijspringen. Ik zou U daarom willen verzoeken, meneer de voorzitter, om, indien de vergadering er mede accoord gaat, een brief aan het Bestuur te schrijven, met het verzoek de mogelijkheid te overwegen een dergelijk deskundige uit Nederland te laten uitkomen, maar speciaal voor Bonaire — want anders pikt Curaçao hem in — en deze op korte termijn in samenwerking met de Raad van Politie of later de Eilandraad, plan-

LUIPAARD IN TOP. — Deze bonthoed van fluweel met luipaard er boven op en een drapeerde punt van bont als versiering werd ontworpen door Titiana du Plessix door Saks, Fifth Avenue, New York.

nen te laten ontwerpen voor ons wegennet en een kostenraming te maken, waarna de gelden op de begroting van Bonaire kunnen worden aangevraagd. Indien het voor het Bestuur moeilijk is op korte termijn iemand te verkrijgen, dan ben ik bereid op mijn eigen kosten naar Nederland te gaan en daar iemand te zoeken en binnen korte tijd te doen overkomen, indien ik de machtiging van het Bestuur daarvoor kan krijgen.

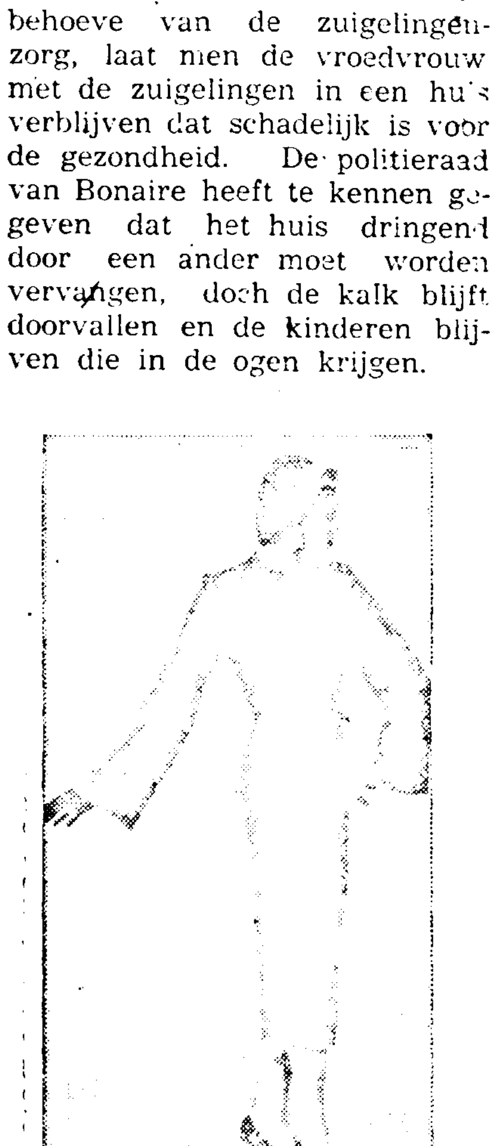
Secundaire wegen

Ik ben er geen voorstander van aan de afvatering te laten doorputten. Indien de wegenman die sinds een paar dagen op Bonaire is, daar voorlopig kan blijven heb ik er vrede mee, doch indien deze weer binnenkort naar Curaçao terug moet, laat ons dan niet doorgaan op deze wijze. Maar indien de gelden, die thans nog beschikbaar zijn voor de wegenaanleg, dit jaar niet meer kunnen worden besteed voor dat doel (er zijn thans nog 24000 gulden over) dan zou ik dat geld wel willen zien besteed voor de verbetering van onze secundaire wegen en ook om de weg naar Rincon een behoorlijk gruislaag te geven, op die plaat en waar dat nodig is. Men zal mij misschien tegenwerpen, dat het Gouvernement niet over voldoende trucks beschikt om dit werk te doen verrichten. Mijn antwoord daarop moet zijn, dat er nog vele truckeigenaren zijn op Bonaire, die een dure autobelasting hebben betaald en aan wie dit werk kan worden gegeven. Op deze wijze geven wij tenminste kostwinners behoorlijk werk en de truckeigenaren kunnen ook eindelijk eens wat verdienen. Ik denk in de eerste plaats aan de wegen naar de zoutpannen, het lag in Nikiboko en Terra Corra en binnen in Rincon, waar de pastoor, dokter en ambulance ternauwernood kunnen komen op de plaatsen waar ze geroepen worden.

Ook deze suggestie zou ik gaarne in de brief aan het Bestuur zien neergelegd.

Behuizing der vroedvrouw

Waar de vroedvrouwen in de districten op Curaçao allen in behoorlijke huizen wonen, waarbij ze een goede spreekkamer hebben, woont de vroedvrouw te Kralendijk in een gebouw, dat, naar ik meen, meer dan 100 jaar oud is. Het huis is nagenoeg onbewoonbaar. De kalk valt van de muren, het hout is voor een deel verrot. Reparatie zal zeer veel kosten. En reparaties hebben verscheidene malen plaats gehad, doch het huis is niet goed te maken. De muren zijn zo versalpeterd, dat geen kalk of cement er lang op houdt. Wanneer het hard waait vallen de stukken kalk op vroedvrouw, moeders en kinderen. Terwijl het Gouvernement, samen met het Wit Gele Kruis en het Rode Kruis veel doet ten behoeve van de zuigelingenzorg, laat men de vroedvrouw met de zuigelingen in een huis verblijven dat schadelijk is voor de gezondheid. De politieraad van Bonaire heeft te kennen gegeven dat het huis dringend door een ander moet worden vervangen, doch de kalk blijft doorvallen en de kinderen blijven die in de ogen krijgen.

MODE-MIST. — „Als een regenboog door de mist," zegt ontwerper Adrian van dit aantrekkelijke grijswollen mantelpak met helle strepen, die smaakvol over mouwen en mantel gearrangeerd zijn. Het klassieke jasje kreeg een interessante mouwbehandeling met strepen die langs de lijn door omgekeerde plooien lopen.

Ik vraag de aandacht van het Bestuur hiervoor, meneer de voorzitter en verzoek ten spoedigste maatregelen te treffen opdat een behoorlijke woning voor de vroedvrouw wordt gebouwd.

Telefonische verbinding

Sinds vele jaren is Bonaire radiografisch en radio telefonisch met de andere eilanden verbonden. Doch op Bonaire zijn een viertal plaatsen die verder van Kralendijk en Rincon afliggen dan Willemstad te Curaçao. Dat zijn de vuurtorens en de douanepost op Slagbaai. De „Willemstoren" ligt op de zuidpunt van Bonaire, bijna 20 kilometer van Kralendijk, de toren van Bolivia ligt ook enige uren gaans van de bewoonde wereld, de toren op Seroe Bentana ligt ongeveer 10 Kilometer van Rincon en de douanepost te Slagbaai ligt meer dan 10 Kilometer van Rincon, ik meen 15 kilometer. Wanneer er iets bijzonders op zee gebeurt of wanneer er een ongeluk op „Slagbaai" geschiedt, hetgeen reeds meermalen is voorgekomen, dan is het onmogelijk daarvan direct kennis te geven aan Kralendijk.

In de laatste jaren zijn er bij de „Willemstoren" enige schepen gestrand, en geen hulp kon worden verleend voordat iemand van de bemanning of van de vuurtoren een wandeling van 4 à 5 uur maakte om hulp in Kralendijk te halen. Enige weken geleden werd een vuurtorenwachter ernstig ziek en zijn collega moest de toren in de steek laten om naar Kralendijk te gaan en daar de ambulance te waarschuwen. Gelukkig kwam hij op tijd. Er zijn voor deze torens teletalk apparaten aangevraagd en ik meen dat ze reeds zijn aangeschaft. Ik moge U verzoeken, meneer de voorzitter, aan het Bestuur een brief te schrijven en te verzoeken met de installatie van deze apparaten spoed te betrachten. De gelden zijn er voor beschikbaar. Wij krijgen nu weer de windstille maanden met sterke strømingen en het is zaak dat de apparaten thans met spoed worden aangebracht.

Geheimen der zeebodem

Dradu is een verbastering van dorado, verguld. Als de vis wordt gevangen, heeft hij een goudgroene kleur. Niet op zijn gewone wandeltochten; dan is hij blauwachtig en moeilijk zichtbaar. Start hij voor de jacht, dan verkleurt hij plotseling. De vissers zeggen dan dat de dradu zijn das (namelijk zijn blauwe das) heeft afgedaan: Dradu a kita su dashi, om gulzig te kunnen eten.

DE DRADU.

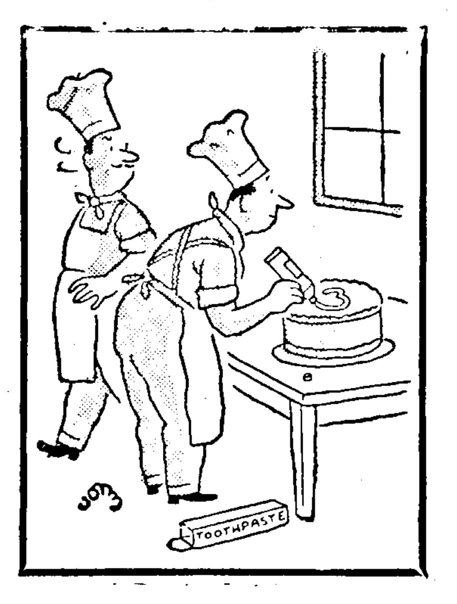
Het is de dolfijn, en hij wordt de snelste zwemmer geacht te zijn. Schiet een vliegende vis het water uit om enkele tien- alen meters ver een veiliger plekje te vinden, dan volgt de slimme dradu de schaduw van het vluchtende diertje, en heeft een mak hapje als het beduusd in het water duikt.

De dradu's die hier worden gevangen, zijn een of anderhalve meter. Gevaarlijk zijn ze niet, maar hun grote kracht kan de vissers boze parten spelen, als de vis aan boord gehesen wordt. Een klein kunstje moet je kennen, en je hebt er geen kind aan. De experiëntie heeft de vissers geleerd, dat de dradu zich alleen maar van zijn enorme kracht bewust is, zolang hij licht ziet.

Heeft men een dradu binnen, dan valt meteen een van de mannen boven op het dier, en drukt hem de ogen uit. Hij verroert geen vin meer. Is het een dradu van zeer groot formaat, dan smijten ze een stuk doek over zijn kop, of een visser trekt zijn hemmetje uit, en werpt dat er over heen.

Het is maar een weet!

PAUL VAN VENLO.

Om te watertanden.

Etienne te New York gehouden onder de titel „Hoe een boerenvrouw schildert" en tevens ontstond toen de naam „Grandma Moses".

In het voorwoord van de catalogus van deze tentoonstelling, die 50 werken omvat, schrijft dr. J. B. de la Faille o.a.: Wellicht heeft de kunst van Grandma Moses aan de mensheid het bevrijdend inzicht gebracht, dat er in de huidige tijd nog kunstwerken ontstaan, die onmiddellijk tot de toeschouwer spreken en zonder inhoud kunnen worden begrepen, zonder dat het beleven ervan bijzondere gecompliceerde overwegingen van mode heeft.

In het werk van Grandma Moses treft het decoratieve element, waarbij lijnenspel en compositie herinneringen opgeroepen aan Perzische en Indische schilderingen en miniaturen. Het mis de nauwgezetheid en de voorliefde voor uiterst scherpe detaillering, die men in de Oosterse kunst aantreft. Zij mint het leven in al zijn uitingsvormen en wil dat in lijn en kleur vertolken.

In haar ouvre, dat hier van 1941—1950 vertegenwoordigd is, kan men haar evolutie duidelijk waarnemen. Moeizaam en geheel autodidactisch heeft zij haar techniek verbeterd. De aanvankelijke stijfheid werd tot souplesse en luchtiger speelsheid. Ieder harer werken geeft een stemmingsbeeld van land- en boerenleven, onderworpen aan onverbiddelijke natuurwetten.

Ook geeft het gedachtenassociaties aan het grootse werk van de oude Pieter Brueghel en sommige andere vroeg-Vlaamse meesters, zoals Abel Grimmer, wier kunst haar totaal onbekend is gebleven.

Grandma-Moses exposeert in den Haag

Het Amerikaanse buitenleven geschilderd door een "kind van 90 jaar"

— In het Gemeente-museum alhier is een tentoonstelling geopend van werken van „Grandma Moses" (Anna Mary Moses-Robertson), welke expositie onder auspiciën staat van de gemeente 's-Gravenhage en de Amerikaanse ambassade.

Anna Mary Robertson werd 7 September 1860 op een boerenhoeve dicht bij het plaatsje Greenwich in de staat New York geboren, waar haar vader, Russel King Robertson, vlasverbouwer was. In de 18e eeuw was haar Schots-Ierse familie naar Amerika gekomen. In Greenwicht woonde zij tot haar 11e jaar en verhuisde toen naar een naburig dorp. In 1837 huwde zij de landbouwer Thomas Solomon Moses. De jonggehuwden besloten zich in Noord-Carolina te vestigen.

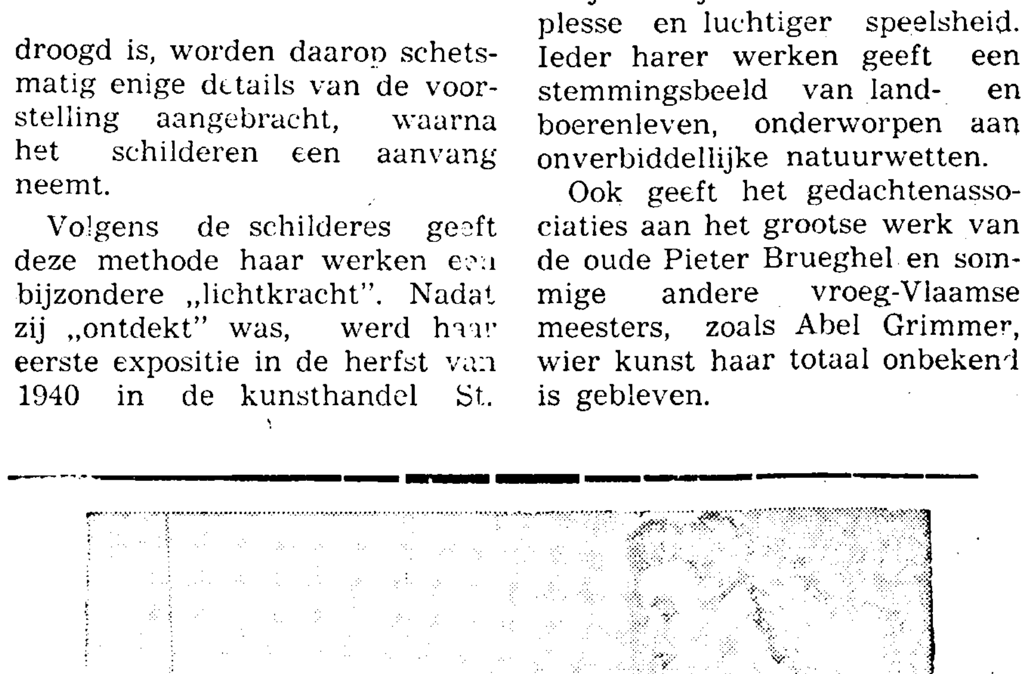
Door de verschillende transportmiddelen, die gebruikt moesten worden om deze streek, die ongeveer 100 km. verwijderd lag, te bereiken, was de reis zo bezwaarlijk en vermoeiend, dat zij niet verder kwamen dan Stauten in de staat Virginia, waar voor een jaar een hoeve werd gehuurd. Zij bleven er echter 20 jaar wonen.

In 1905 keerde het gezin in de staat New York terug, waar een kleine boerderij, dicht bij de geboorteplaats van Anna Mary, werd gekocht. Nog steeds is de schilderes daar woonachtig, evenals haar kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen.

Grandma Moses heeft nooit schilderen geleerd. In 1937 begon zij, op aanraden van haar dochter, daar de veldarbeid haar te vermoeiend werd, te borduren. Haar handwerken stelde zij op de jaarmarkt ten toon, tegelijk met haar aardbeien- en frambozenjams, waarop zij zeer trots was. De jams vonden veel aftrek en werden zelfs bekroond, doch naar haar geborduurde handwerken keek niemand om.

Spoedig daarop begon zij te schilderen, daar zij dat „veel gemakkelijker" vond. Zij schilderde haar woning en het boerenleven, juist zoals ze dit zag. Daarbij ontwikkelde zij een eigen techniek. Eerst wordt de materie, waarop geschilderd zal worden, driemaal met witte verf overdekt. Nadat deze geheel gedroogd is, worden daarop schetsmatig enige details van de voorstelling aangebracht, waarna het schilderen een aanvang neemt.

Volgens de schilderes geeft deze methode haar werken een bijzondere „lichtkracht". Nadat zij „ontdekt" was, werd haar eerste expositie in de herfst van 1940 in de kunsthandel St.

MODEL TOONT MODEL. — Dusty Negulesco was vroeger een mode mannequin in New York, maar toont nu een proefje van haar schilderkunst: 'n gezicht op de Thames te Londen van uit een der kamers van het Savoy Hotel. Zij gaf haar carriere als mannequin op, toen zij trouwde met John Negulesco, een film maker in Hollywood. Hij spoorde haar aan, haar hobby te volgen en dat met zoveel succes, dat ze onlangs een tentoonstelling kon houden in een Parijs museum.

WERELDNIEUWS

ORKAAN OVER MIAMI.

Miami (Florida) — De Orkaan, die gisteren Zuid-Florida heeft getroffen, heeft schade aangericht, die geschat wordt op 5 millioen dollar. Het is bekend, dat één persoon werd gedood en honderden zijn dakloos. De storm verliest aan kracht naarmate zij zich landinwaarts beweegt in de richting van de citrus gordel in Midden-Florida. Miami zelf is hard getroffen. Volgens een schatting bedroeg de schade alleen reeds in het gebied van groter-Miami 3 millioen dollar. Van enkele huizen werden de daken afgerukt. Er worden geen slachtoffers gemeld. De omgevallen bomen versperden een aantal straten.

BEVIN VERWIERP.

Londen — De Britse minister van buitenlandse zaken, Ernest Bevin, heeft de in het Dinsdag weder bijeengekomen Britse Lagerhuis gedane suggestie, dat Engeland het initiatief zou nemen tot het arrangeren van een bijeenkomst tussen Truman, Attlee en Stalin van de hand gewezen. Bevin verklaarde de voorkeur te geven aan regeling van de geschillen door de V.N. Wanneer zich echter omstandigheden zouden voordoen, dat er werkelijk gelegenheid zou bestaan om de wereldproblemen op te lossen door besprekingen tussen de grote mogendheden, zou Groot Brittannië met zijn vrienden overleggen over eventuele voorstellen hiertoe.

AANSLAG IN BEYROET

Beiroet. — Volgens een bericht uit Beiroet hebben vier mannen met machinepistolen Woensdagavond een moordaanslag gepleegd op kolonel Abid Sjisjekli, de chef van de Syrische generale staf.

Kolonel Sjisjekli bleef ongedeerd, maar een officier en een soldaat werden ernstig gewond. Onmiddellijk na de aanslag bracht Sjisjekli een bezoek aan de minister van defensie, kolonel Silo. Er zouden vele arrestaties zijn verricht. De Syrische grenswachten hielden Donderdag personen, die het land wilden verlaten, tegen.

WALVISVAARDER VERGAAN.

Buenos Aires — De Argentijnse walvisvaarder „Ernesto Tornquist", die Zondag te Zuid-Georgia in het Zuidpoolgebied aan de grond is gelopen, is als volkomen verloren opgegeven. Hij vervoerde 250 arbeiders voor de traanfabriek naar het walviscentrum in Zuid-Georgia, toen hij tijdens een sneeuwstorm aan de grond liep. De passagiers en de bemanning zijn allen veilig aan land gezet.

KLEURLINGEN IN PARLEMENT.

Pretoria — De Zuidafrikaanse premier, dr. Daniël Malan, en de Zuidafrikaanse minister van financiën, Havenga, hebben resp. als leider van de Nationalistische Partij en leider van de Afrikaner Partij, een overeenkomst bekend gemaakt aangaande een aparte parlementaire vertegenwoordiging van de kleurlingen in de Kaapprovincie. Volgens de overeenkomst zullen de kleurlingen voor het eerst vier vertegenwoordigers krijgen in de Volksraad, één in de Senaat en twee in de Kaapse Provinciale raad.

DRIJVEND DOK OP DRIFT.

Londen — Dinsdagmiddag is een groot drijvend dok ten Noorden van de Shetland-eilanden van een sleepboot losgebroken op weg naar Haugesund in Noorwegen, aldus een bericht van Lloyds. Volgens de laatste berichten is de schroef van de sleepboot onklaar geraakt door het sleeptouw, terwijl het dok nog ronddrift en een gevaar voor de scheepvaart vormt.

NIEUW GENEESMIDDEL.

Londen — Het „British Medical Journal" meldt, dat bemoedigende resultaten zijn bereikt door een behandeling met „cortisone", een nieuw in Amerika ontdekt geneesmiddel, toegepast op vijf vrouwen, die aan gewrichtsreumatiek leden. De zieken, die als het ware aan hun bed waren gekluisterd, hebben zich na een behandeling van tien dagen kunnen bewegen.

Het kronkelpad van 's mensen pogen.

Hij kreeg contact

— Toen de heer D. te Meppel dezer dagen des nachts thuis kwam ontdekte hij, dat een onbekende juist bezig was in een der kamers een horloge van de heer D. in de zak te steken. De eigenaar liet dat maar niet zó toe en er ontstond een worsteling. De onbekende gaf zich niet gewonnen en de heer D. nam zijn toevlucht tot de telefoon. Hij alarmeerde daarmee niet terstond de politie, maar ging er eerst de onbekende mee te lijf. Die ga, na de „doorverbinding", geen antwoord meer. Hij was bewusteloos. De arrestatie was dientengevolge „kinderwerk".

Het bleek, dat de ongewenste bezoeker, W.K., door het zolderraam naar binnen was geklommen. Hij werd ook door de politie te Amsterdam en Venlo gezocht.

Wie wil mee naar de maan?

— Te Parijs wordt een congres gehouden over „interplanetair onderzoek", waaraan geleerden uit zes landen deelnemen. Dit congres staat onder leiding van de voorzitter van de Britse interplanetaire vereniging, Valentine Cleaver. Het congres, dat de eerste internationale conferentie op dit gebied is, besloot een internationale federatie te stichten. Met algemene stemmen werd de Duitse geleerde Eugen Sänger, die nu in Frankrijk het theoretisch onderzoek leidt, tot eerste voorzitter van deze federatie gekozen. De federatie zal voor het eerst in September 1951 te Londen vergaderen.

„Interplanetair onderzoek", aldus mr. Cleaver, „bevindt zich thans in hetzelfde stadium als de luchtvaart aan het einde van de 19e eeuw. De geleerden zijn ervan overtuigd, dat het over enkele tientallen jaren mogelijk zal zijn van de aarde naar de maan te vliegen".

Jubilé van de bolhoed

— De bolhoed, het uiterlijk teken van de Britse waardigheid, was Woensdag honderd jaar oud. Ter gelegenheid van dit eeuwfeest hebben de hoedenverkopers een receptie gegeven in het aristocratische „Park Lane". Op de bolhoed werden heildronken uitgebracht met een speciale cocktail van die naam. De bolhoed zag in Engeland het levenslicht, toen honderd jaar geleden een jager, William Stoke, er genoeg van had steeds zijn hoge hoeden te beschadigen als hij in zijn bossen op jacht was.

Drie dimensionele film

— Volgens de Australische uitvinder en electrotechnische ingenieur, Ernest Gordon Beard is de drie dimensionale film, waar men lang geëxperimenteerd heeft, nu voor practische toepassing gereed. Beard verklaarde de uitvinding zodanig geperfectioneerd te hebben, dat de „bioscoop tot leven kan komen".

Beard zal dezer dagen te Londen aankomen om zijn uitvinding, waarop patent is verkregen, aan de wereldmarkt te brengen. De fabricatie van het apparaat begint het volgend jaar in Sydney. De laatste zeven jaar heeft Beard gewerkt bij de patentenafdeling van Philips in Sydney. Voor de exploitatie van zijn vinding heeft de heer Beard een kleine Australische maatschappij opgericht. „E. G. B. Screens Co. Ltd." geheten. Hij zoekt nu financiële deelneming voor het bedrijf. Op zijn reis naar Europa zal hij ook de platenafdeling van Philips te Eindhoven bezoeken.

Zelfs zij geloven nog

Communisten hebben zielen en, wie weet, zijn zij niet zo ver van God verwijderd als wij wel menen. Zij geloven in God. Zij geloven in Christus. Niet zoals gij en ik dat doen, maar met haat. Desondanks geloven zij. Neem bijvoorbeeld het Godsgeloof. Zou ik, om maar eens iets te noemen, niet idioot zijn, wanneer ik een campagne begon tegen een geit met 20 poten en agenten over de wereld uitzond en pamfletten liet verspreiden, waarin ik de geit met 20 poten aanval? De wereld zou me voor gek verklaren omdat het een fabeltje is en ik zou vechten tegen een spinsel van mijn hersens.

Plaatsen zij God in dezelfde categorie? Dat doen ze zeer zeker niet. Zij vechten niet tegen een fabeltje. Zij vechten tegen iets dat niet zo werkelijk is al de stuk van een zwaard of een omheining. Daarom ligt er in heel hun anti-God campagne niets minder dan een erkenning van God.

Zelfs erkennen ze ook Christus tot op zekere hoogte. Het is nog niet zolang geleden dat in een van de landen van Oost Europa tijdens een processie een Russische soldaat zijn geweer nam en op de hostie schoot. Zou hij het ooit in zijn hoofd gehaald hebben op een brood te schieten? Waarom schoot hij dan op de hostie? Enkel en alleen, omdat hij op een of andere manier in Christus geloofde.

Wie ter wereld zal vandaag aan de dag ook maar zoveel als zijn vuist opheffen tegen Napoleon of Caesar. Die mannen zijn dood. Maar als zij dan wel hun vuist opheffen tegen het lichaam van onze Heer, dan is dat omdat Hij nog leeft in de wereld. Mgr. Fulton J. Sheen.

Neurien is genoeg

— Vijftig meisjes — aldus „Het Vrije Volk" —, die werken in een bakkerij in Belfast, zijn in staking gegaan, omdat zij onder het werk niet meer mochten zingen. De directie bleek tenslotte tot een compromis bereid. Deze meisjes mogen wel neuriën. En nu werken zij weer.

Kunstmaan

— Er lopen mensen rond met het plan om een kunstmaan te fabriceren, aldus meldt „Het Binnenhof". De president van het eerste astronautische congres in Parijs, Alexander Anamoff, meent, dat de bouw hiervan slechts een kwestie van veel geld en practisch onderzoek is.

Moeilijk is alleen om het materiaal te vinden, dat voldoende weerstand heeft tegen de hitte van de explosie bij de start en de intense koude buiten de aardse dampkring. Anamoff voorspelt, dat de kunstmatige satelliet waarschijnlijk 20 à 30 maal rond de aarde zou kunnen vliegen en dat radiografisch mededelingen kan verstrekken over de wereldgesteldheid, de temperatuur en de kosmische stralen. De kunstmaan wordt beschouwd als het eerste stadium van de plannen om een raket naar de „echte" maan te sturen.

Binnenkort zingen wij dus omstreeks 6 December: „Zie de manen schijnen door de bomen".

Uit ons Caraibie

LUCHTKARTERING VAN FRANS GUYANA

Sedert de laatste paar dagen, hebben de inwoners van Frans Guyana een schitterende doch onbekende vogel in de lucht gezien. In werkelijkheid is het een B17 Flying Fortress die van het Frans Nationaal Geografisch Instituut is en te Rochambeau gestationeerd. Dit is één vliegtuig van de vele escadrilles van het Nationaal Geografisch Instituut, dat bezig is aan de kolossale taak om Frankrijk en al haar overzeese bezittingen in kaart te brengen door middel van luchtphotographie.

De escadrilles zijn uitgerust met krachtige en moderne toestellen. Zij worden naar de verschillende overzeese gebiedsdelen gezonden op tijden, dat de beste resultaten verkregen kunnen worden en wanneer meteorologische condities het gunstigst zijn.

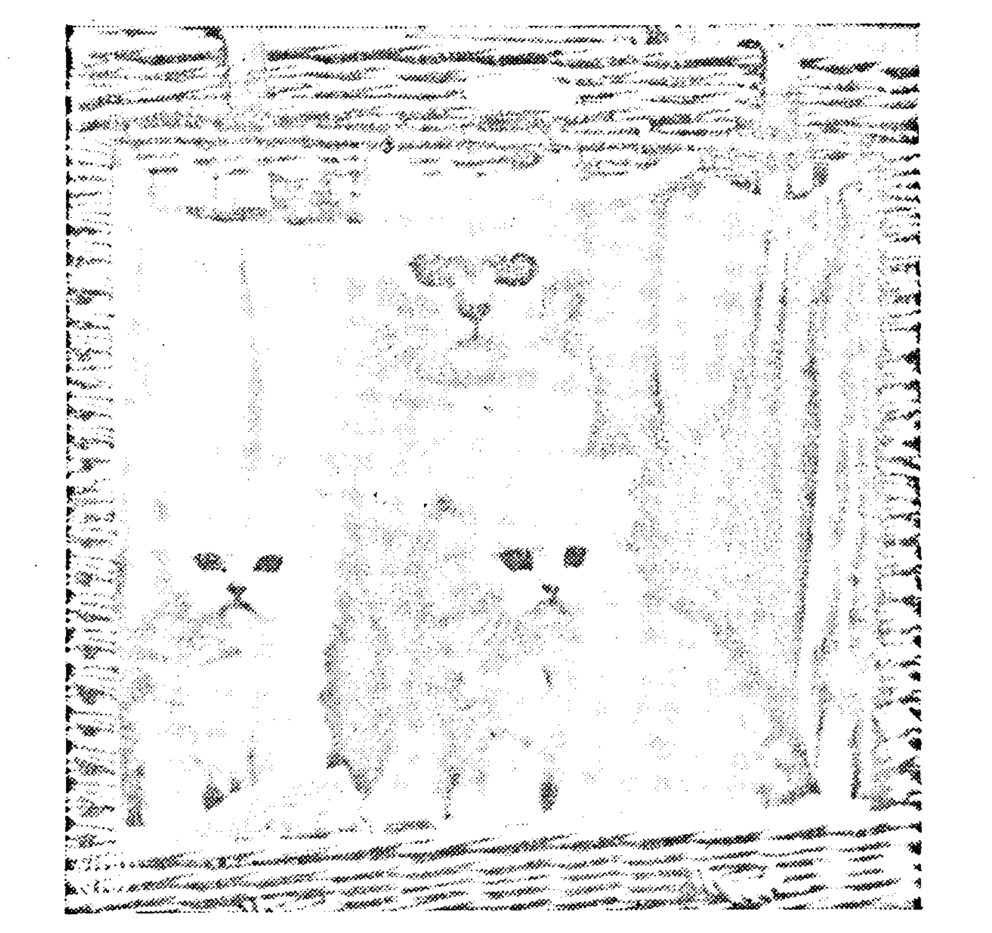
Daar deze condities in de tropen zeldzaam zijn, moet het escadrille steeds op zijn qui vive zijn. Er werd bemerkt, dat gunstige weercondities in Frans Guyana zal blijven. Men hoopt, dat tegen dien tijd het gehele Departement door middel van fotografie vanuit de lucht bestreken zal zijn. Men gelooft, dat de economische ontwikkeling van Frans Guyana voor een groot deel van deze luchtkartering afhankelijk is.

EEN PRAKTISCHE BROCHE, — en nu eens niet enkel versiering. Het geheim van de hardhorigheid dezer dame wordt zorgvuldig verborgen gehouden door deze broche. Het is een kleine microfoon, door Sonotone ontworpen, die de drager op een charmante manier weer in contact brengt met de hoorbare wereld.

TEELT VAN VIRGINIA TABAK OP JAMAICA

De directeur van de „Tobacco Leaf Development Company of Jamaica" deelde mede, dat productie van Virginia tabak, die uitsluitend voor de fabricage van sigaretten kan worden gebruikt een belangrijke industrie op dat eiland kan worden.

FAMILIE PORTRET. — Moeder en dochters in een mooie lijst achter glas. Deze Redwall Chinchillas zitten in hun mand naar de mannen te kijken, die hun katten kwaliteiten moeten beoordelen. Ze hadden concurrentie van nog 200 aristocratische katten op de Crystal Kattententoonstelling te Olympia, Londen.

Het zal slechts gelimiteerd worden door de productiecapaciteit.

Er bestaat een gerede markt. Aandacht moet echter worden gevestigd op het feit, dat Virginia tabak geen klein blijvend gewas is. Thans moet worden bewezen, dat het gewas economisch geteeld kan worden. Zulks betekent lager in prijs dan Rhodesia tabak (de duurste tabak in het Britse Imperium) en ongeveer even duur als de Indische tabak, die het goedkoopste is.

Twee jaar durende deskundige en nauwkeurige proeven bewezen, dat Virginia tabak op Jamaica geteeld en verwerkt kan worden.

Tenslotte werd uitgemaakt, dat de bodem en het klimaat met de juiste landbouwmethoden Jamaica een sigarettentabakproducent van wereldbetekenis kan maken. Het voornaamste werk is thans de planters op Jamaica te leren Virginia tabak te telen en zeer speciaal, het drogen en bewerken tot de juiste kleur.

NIEUWSKRUIMELS

— Te Pretoria is aangekomen R. B. baron van Lynden, de nieuw benoemde gezantschapsraad aan de Nederlandse legatie aldaar.

— Voor het eerst in 5½ jaar marcheerde Vrijdag een geuniformeerde Duitse politie-afdeling door Bonn, de West-Duitse hoofdstad, in militaire formatie onder het zingen van liederen van de vroegere Duitse Wehrmacht.

— Veertigduizend Chinese emigranten uit Formosa, die thans in Japan vertoeven, hebben aan Stalin en de Algemene Vergadering van de V.N. een petitie gezonden, waarin gezegd wordt, dat Formosa „onafscheidenlijk deel van China" uitmaakt, aldus radio-Moskou.

— In verband met geconstateerde gevallen van hondsdolheid in de streek van Berlijn is een verordening voor het vasthouden van honden afgekondigd.

— In Port Philip Bay (Australië) is een Australische sleepboot na een botsing met een Brits schip binnen een halve minuut gezonken. Een lid der bemanning wordt vermist; een ander lid is gewond. Het aangevaren vaartuig is onbeschadigd.

— Het afgelopen weekeinde is te Hamburg op een bijeenkomst een 250 personen een „Deutsche Sammlungsbeweging" opgericht welke alle „rechtsgeoriënteerde krachten" wil verenigen. Voorzitter is Gustaf Dreys. Men legde een krans op het graf van Bismarck.

— Air France heeft een dagelijks dienst ingesteld tussen Parijs en Montreal welke afstand door Constellations zal worden afgelegd in 15½ uur, met een tussenlanding op Gander (New Foundland).

— Arbeiders van thee- en rubberplantages te Colombo hebben besloten op 12 October een algemene staking uit te roepen om aan hun looneisen kracht bij te zetten.

— In de ouderdom van 88 jaar is te Pretoria overleden J. G. Engels, schrijver van Afrikaanse verhalen uit de tijd van de tweede taalbeweging. Hij heeft ook nog in „Di Patriot" geschreven.

— Tot administrateur van de Oranje Vrijstaat is, met ingang van Januari 1951, benoemd J. J. Fouche, lid van de Volksraad voor Smithfield (O.V.S.) voor de Herenigde Nasionale Partij, als opvolger van dr. S. P. Barnard, wiens ambtstermijn einde December afloopt. Hij is geboren Vrijstater 1898, (Wepener), sedert 1941 parlementslid, boer in Rouxville en lid van het hoofdbestuur van zijn partij.

Waar zou die chauffeur nu weer uithangen?

— De Noose vakvereniging van zeelieden heeft Vrijdag te Oslo een motie aanvaard, volgens welke communisten, Nazi's en fascisten geen functies in de vakvereniging of in een van haar afdelingen mogen bekleden.

— Alle personen, die door Singapore reizen, zullen thans een visum nodig hebben. Deze maatregel heeft ook betrekking op passagiers van schepen, welke Singapore aandoen, wanneer zij voor korte tijd aan land willen gaan.

Hier is ons hoekje, jongens en meisjes!

Wee Willy Winkle

Naar Rudyard Kippling

Zijn gezicht zat gewoonlijk vol schrammen, en zijn armen en handen en benen en knieën natuurlijk ook. Op een goede dag vond hij, dat zijn lange goudblonde krullende haren op militaire wijze moesten worden afgeknipt. Zijn moeder begon er van te schreien en smeekte en bad, om zijn mooie haren te verdedigen, maar het hielp allemaal niets.

„Ik wil mijn haren net zo geknipt hebben als mijn kameraad, sergeant Tummilo", hield hij vol en zijn vader, die natuurlijk een echte militair was, gaf hem gelijk. Toen moest moeder haar tranen wel doorslikken en vielen de krullen op de grond.

Drie weken, nadat hij luitenant, die nu kortweg „Coppy" heette, in zijn machtige bescherming genomen had, wilde het toeval, dat Wee Willy Winkie getuige was van iets, dat zijn begrip ver te boven ging. Hij zag, dat Coppy zich schuldig maakte aan wandelen met een juffrouw, Miss Chesterfield, de oudste dochter van de majoor. Dat was een raadsel voor Wee Willy Winkie. Wat Coppy daar nu aan had, zijn tijd te verbeuzelen met een juffrouw, die geen bruggen kon maken en bang was om haar handen vuil te maken.

Niet dat Coppy geen grote aandacht aan hem wijdde.

O nee, hij beloonde zijn kleine beschermer met de grootste toegenegenheid. Als Coppy een erg goede bui had, bond hij hem zijn degen — die even lang was als Wee Willy Winkie zelf — om en liet hem daarmee krijgshaftig marcheren, zodat hij er telkens over struikelde.

Zelfs had Coppy hem eens toegestaan tegenwoordig te zijn bij die zeer wonderlijke bezigheid, die hij „zich scheren" noemde en Coppy had hem toen beloofd, dat hij Wee Willy Winkie, wanneer die groot was en ook een baard kreeg, een mooie scheerdoos cadeau zou doen met zo'n zilveren zeepbakje en een kwast met zilveren handvat er aan.

Wee Willy Winkie was daar zo dankbaar voor, dat hij Coppy het militaire saluut gaf met een stap achteruit, waardoor hij over het zwaard van Coppy struikelde, dat hij juist om had.

Het was dan ook zo, dat in de idee van Wee Willy Winkie, — natuurlijk met uitzondering van zijn vader, die dan ook kolonel was en hem zijn strepen gaf of afnam, — niemand zoveel kennis en kracht en moed had als Coppy. Coppy, die zijn borst vol had hangen met medailles van Egypte en Afghanistan.

Daarom was het voor Wee Willy Winkie des te onbegrijpelijker, dat zo'n held ging wandelen met een juffrouw en heel erg druk met haar scheen te kunnen praten. Hij moest Coppy toch eens aan het verstand brengen, dat dat een schande was voor een man.

„Coppy", riep Wee Willy Winkie, toen hij de volgende dag zijn ponie liet stilhouden voor het huis van de luitenant, „Coppy, ik moet jou eens spreken".

„Kom binnen, jongmens", riep Coppy uit het raam. Hij was juist aan het ontbijten en er lagen drie honden om hem heen, die met hongerige ogen keken naar de beweging van zijn handen. „Je hebt zeker weer wat uitgehaald", zei Coppy toen hij binnenkwam. „Vertel maar eens op".

De rare naam, die boven dit verhaal staat is van een jongen, die, omdat zijn vader kolonel was, in het leger in de Oost is opgegroeid. En een militair was hij, een deugniet, die alleen met legertucht te regeren was. Maar het was ook een kerel, waar het hele regiment dol op was.

Nu moet je weten, dat Wee Willy Winkie zich reeds drie dagen lang voorbeeldig had gedragen. Hij had niets uitgehaald dat straf verdiende en er schitterden drie strepen op zijn mouw.

„Ik heb niets uitgehaald" zei hij en hij wiegde heen en weer in zijn schommelstoel, net als hij zijn vader had zien doen, als hij iemand de les moest lezen. „Niks, niemendal, heb ik uitgehaald. Maar jij!"

En zijn neus vol sproeten verdween in de theekop, terwijl zijn ogen over de rand gluurden en onderzoekend Coppy aanzagen.

„Ik?" zei Coppy verwonderd. „Ik? En wat heb ik gedaan?"

„Waarom ga je met die juffrouw wandelen, Coppy? Meisjes zijn flauw".

Coppy moest ineens zo hard lachen, dat hij zich in zijn thee verslikte en het duurde een hele tijd voor hij weer praten kon. Toen zei hij:

„Luister eens, Wee Willy Winkie, meisjes zijn flauw. Maar Miss Chesterfield, weet je, die is helemaal niet flauw. Ze kan beter paard rijden dan sergeant Tummilo en ze kan haar lasso op 20 meter om een paal heen gooien. Maar ik zal je nog wat zeggen. Let goed op haar. Ze is maar een meisje. En als ze in gevaar is, moet je haar verdedigen, of ik het zelf was. Zul je dat doen.

Wee Willy Winkie werd er niet veel wijzer van. Maar verdedigen wilde hij wel, alles, en allen, dus ook Miss Chesterfield.
(Wordt vervolgd).

Wie weet raad?

Tante heeft haar schort afgedaan en is aan haar tafel gaan zitten. Niet aan haar schrijftafel, want die heeft ze nóg niet. Aan haar gewone tafel, waaraan ze ook de kousen stopt van Oom Tom en de kinderen.

Tante praat maar over Oom Tom en de kinderen en jullie kent ze niet eens. Later zal Tante ze wel eens aan jullie voorstellen, want de familie van Tante moet je kennen. Niet alleen, om dat het de familie van je Tante, dus ook van jullie is, maar omdat het een stel is, dat eigenlijk iedereen moest kennen. Dan zou iedereen veel minder verdriet en een veel meer plezier hebben. Ook zouden de grote mensen niet zo veel ruzie, met elkaar maken. Want Oom Tom zegt altijd: „Let go!", wat zoveel betekent als: „Waar maak je je druk over?" En als je dat maar dikwijls vraagt, leef je heel plezierig.

Maar ja, daarover later meer. Nu zit Tante dan aan haar tafel, helemaal alleen in huis, want Oom Tom is naar zijn werk en de kinderen zijn naar school. Het is heerlijk rustig. Het enige, wat Tante hoort is een vrouw, die roept „Masbango fresco" (je moet lang op Curaçao zijn, omdat te verstaan) en dan komt ze voorbij met haar bak vis op haar hoofd.

Tante zit nog steeds aan haar tafel. Ze wil telkens iets over die tafel zeggen, en telkens komt er wat tussen. Daarom zegt ze maar ineens, dat het nu nog niet een gewone tafel is, maar dat ze aan die meneer van de krant zeker een schrijftafel zal vragen, als er zoveel brieven blijven komen van de neefjes en nichtjes. En als er nog meer komen, zal ze hem zelfs „eisen" (weet je wel, zo op je tenen!). Sturen jullie, dus maar veel antwoorden en zo, dan heeft Tante gauw een schrijftafel.

O die „Nero! Jullie weet toch wel wie Nero is? Tante bedoelt „haar" Nero, niet die wrede keizer, die heel Rome aanstak, omdat hij „brand" zo mooi vond — maar Tante haar hondje.

't Is maar een klein mormel. Net zo lang als een liniaal van kop tot staart, en kromme pootjes bovendien. Maar een „Nero" is het: *hij verscheurt!* Wel geen mensen, maar alles wat de mensen laten vallen, zoals kousen en briefjes van tien. Onmiddellijk springt hij er boven op en maakt er twee briefjes van vijf van. En als je er niet gauw bij bent, worden het duizend briefjes van een cent. Van kousen laat hij alleen maar de gaten over.

O die Nero! Nu zit Tante eens even rustig om jullie te schrijven — en nu heeft Nero een brief verscheurt. Met vreselijke woede, met bek en poten tegelijk was hij hem aan 't verminken. Tante heeft Nero voor straf in 't kakkerlakken kastje gesloten en toen de stukjes aan elkaar gelegd. Gelukkig kon Tante de oplossingen nog lezen en ook van wie hij was. Het is een nichtje en ze heet Norma Giribaldi. Norma Tante heeft je werk verdedigd en je loot mee, hoor. Tante hoopt, dat je geluk hebt.

Over de raadsels gesproken: hun oplossingen kunnen komen tot a.s. Woensdag. Tante geeft ze nog eens op:

1. Welke schoenen verslijten nooit aan de voeten?
2. Ik heb geen lichaam. Ik ben niets. Wie ben ik?
3. Ik ben kleiner dan een mens en toch steek ik boven hem uit.
4. Met twee vingers en twee ogen kan ik alles kleiner maken.
5. Zo helder als glas
   en gladder dan was.
   Hard of het steen is,
   nat als het heet is.
   Neem je het in je hand,
   dan loopt het weg aan de kant.

Oplossingen voor Donderdag, hoor! Denk aan de meneer!

Aan Tante Corry
Amigoe di Curaçao
Conscientiesteeg
Curaçao

En over de postzegels voor de neef in Vucht.

Van Bonaire ontving Tante bericht, dat ze daar een grote verzamel actie beginnen onder de neefjes en de nichtjes. Bonaire geeft een mooi voorbeeld aan alle andere eilanden. Volgt het na!

Van Oom Wim van de „Beurs en Nieuwsberichten" hoorde Tante Corry, dat zelfs hij postzegels krijgt voor het neefje van de Amigoe. Hij zal ze eerlijk teruggeven. Maar jullie moet goed kijken, wat voor adres je op je pakje schrijft, want Tante heeft maar één Oom en die heet Tom.

Kinderen, het loopt tegen twaalf uur en als de familie thuis komt, dan krijg ik monden te zien, die zo groot zijn als brieven bussen (van wege de honger!) Maar toch kan ik jullie brieven er niet in stoppen, want die lusten ze niet. Daarom ruim ik gauw mijn spullen op tot de volgende keer.

Je Tante
Corry.

Hoe is die?

DIE LASTIGE NAAM.

Op zekere dag zou Koning George III van Engeland een van zijn oorlogsschepen in Portsmouth bezoeken. De Kapitein van het schip was doodsbenauwd, dat zijn zeerobben niet beleefd zouden zijn en de Koning oneerbiedig zouden aanspreken. Vooral de bootsman gaf de kapitein veel zorg. Hij was een onbehouwen bonk en zei precies, wat hem in de mond kwam.

Nu was het de gewoonte van Koning George om hier en daar een praatje met de bemanning te maken en daarom liet de kapitein de bootsman bij zich komen, om hem goed in te pompen toch vooral beleefd te zijn en altijd te zeggen: „Ja, Uwe Majesteit!" „Nee, Uwe Majesteit!"

De bootsman luisterde oplettend en zei veel keren na wat de Kapitein voor zei, zodat die er nog al gerust op was.

De Koning kwam en het toeval wilde, dat hij juist de bootsman aansprak. Maar ofschoon die gewoonlijk niet om woorden verlegen zat, stond hij nu met zijn mond vol tanden. Hij stotterde, plukte met zijn vingers aan de rand van zijn kiel en krabde zich zelfs op het hoofd.

De Kapitein stond er vriendelijk lachend bij en zei: „Nu, bootsman, geef je geen antwoord, als je wat gevraagd wordt?"

Toen keek de bootsman naar de Kapitein en vond zijn tong, maar tot grote schrik van de hele bemanning, want hij zei:

„Daar ben ik toch helemaal vergeten, Kapitein, hoe ik die ouwe landrot noemen moest".

RIJMEN EN DICHTEN

In de bus zat een handelsreiziger naast een boer en omdat hij hem voor de gek wilden houden, vroeg hij de boer:

„Doen, wie het beste kan rijmen en dichten?"

„Goed," zei de boer. „Meneer, begint."

„Best," zei de reiziger, „Boer, lig op de loer!"

„Dat is geen gedicht," zei de boer.

„Nee, maar dat rijmt."

De boer haalde zijn sigarettenpijpje uit zijn zak en zei:

„Heer, steek je vinger in de pijp".

„Dat rijmt toch niet!" riep de handelsreiziger.

„Nee, maar het dicht" lachte de boer.

EEN GEWAARSCHUWD MENS..

Bezoeker: „Is mevrouw te spreken?"

Dienstmeisje: „Te spreken?" „Wees U maar voorzichtig. Ik heb van morgen ook al een paar draaien om mijn oren gehad."

DE VOORKANT OF DE ACHTERKANT?

Op de hondententoonstelling waren de vreemdste viervoeters te bekijken. Dunne en dikke, met lange en korte, met kromme en rechte poten, met platte en spitse snuiten. Met veel en weinig haar.

Twee jongens lopen „zonder geleide" langs de beesten en kunnen hun verbazing niet op. Tenslotte ontmoeten ze er een, die helemaal in de wol zit.

„Waar zou zijn kop zijn?" vraagt de een.

De ander haalt een speld voor de dag en zegt:

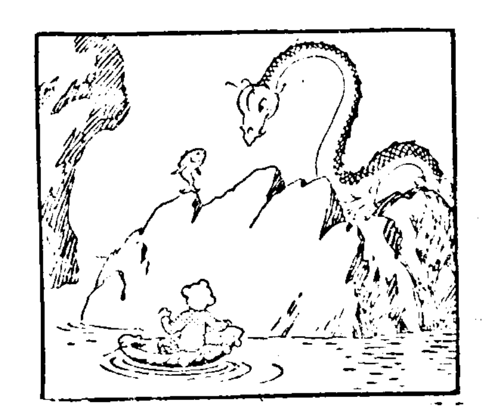
„Ik zal hem eens prikken en kijken aan welke kant hij blaft".

Rupert en de vliegende vis

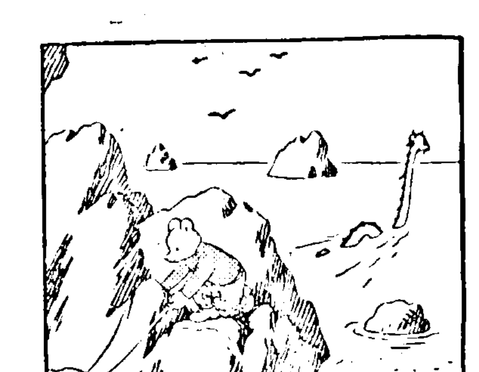

25. De grote vis bekijkt de schelp en schijnt er heel tevreden over. Hij pakt het koord en gaat er vandoor met zulk een vaart, dat Rupert bijna geen adem meer kan halen. De schelp glijdt over de gladde zee en danst over de golfjes. De vliegende vis houdt hen bij en springt het water in en uit.

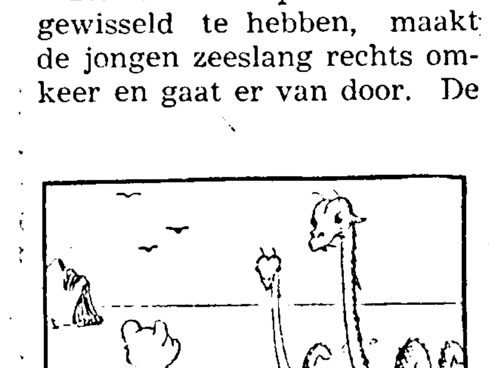
De kleine beer raakt langzamerhand aan deze vreemde manier van reizen gewend. „Dat moeten de eilanden wel zijn", denkt hij, „maar intussen is het mij nog helemaal niet duidelijk, waarom de zeeslang mij zo haastig hebben moet".

26. Toen deze dichter bij een van de eilandjes kwamen, ging de grote vis langzamer zwemmen. Eindelijk liet hij het koord los en dook weg. Rupert en zijn schelp dreven stuurloos in de warme zonneschijn. Nu werd echter de vliegende vis erg ijverig. Hij sprong hoog boven op een rots en maakte een vreemd, heel hoog geluid en plotseling verschijnt er een lang, lenig schepsel uit de zee omhoog en hem tegemoet. „Hemelse goedheid, het is de oude zeeslang", zegt Rupert zonder adem. „Of nee, het is de oude niet. Hij is te klein. Het moet een jonge wezen".

27. Na een paar woorden gewisseld te hebben, maakt de jongen zeeslang rechts omkeer en gaat er van door. De vliegende vis glijdt in het water, pakt het koord en trekt er zachtjes aan totdat de schelp dicht genoeg bij de kant is, zodat Rupert een stuk rots vast kan pakken en aan land komen. Dan maakt hij de schelp vast, dat hij niet weg kan drijven. „Wel, wel ik ben blij, dat ik weer eens op mijn benen kan staan en me uitrekken na al dat gedobber", zegt hij lachend. „Het zal nu zo lang niet meer duren, „merkt de vis op. De zeeslang is zijn papa gaan halen".

28. Weg is de vliegende vis, en waarachtig: een ogenblik daarna komt de jonge zeeslang en brengt de oude mee. „Ha, Rupert", zegt het reuzenbeest", wat aardig, dat je gekomen bent. Ik zit verlegen om je hulp. De vorige week liep ik een lief klein wezentje tegen het lijf en bracht hem naar een van deze eilanden, om mijn zoon, de jonge zeeslang, gezelschap te houden. Maar het eiland bekomt hem niet goed en hij is helemaal niet in orde". Rupert zijn gezicht is één groot raadsel. „Maar waarom hebt U mij daar bij gehaald", vraagt hij.

Het Nederlandse Bevolkingsvraagstuk

Emigratie: Mogelijkheden en bezwaren

III

De grote aanwas van de Nederlandse bevolking na de tweede wereldoorlog heeft velen de vraag doen stellen, of emigratie op grote schaal niet een onontkoombare noodzaak zal worden ter vermijding van steeds toenemende werkloosheid. Niet dat van die zijde wordt ontkend, dat voortgaande industrialisatie een belangrijke bijdrage kan zijn voor het verruimen van de werkgelegenheid en dat op die wijze voor grote groepen der zich uitbreidende bevolking nieuwe bestaansmogelijkheden kunnen worden geschapen. Maar men betwijfelt of straks voor de gehele bevolkingstoeneming aldus in het eigen land arbeid en brood kunnen worden verkregen.

Emigratie

En voor dát deel der nationale gemeenschap, dat niet in het industriële arbeidsproces zou kunnen worden opgenomen, acht men emigratie een oplossing. Men denkt daarbij in de eerste plaats aan het bevolkingsoverschot in de typisch agrarische gebieden, waar gebrek aan grond de belangrijkste oorzaak is van toenemende werkloosheid.

Maar de wetenschap, dat andere landen stellig niet genegen zijn, alleen landbouwers of ongeschoolde arbeidskrachten toe te laten, heeft tot de conclusie geleid, dat een succesvolle emigratie allen mogelijk is, indien het contigent, dat elders een bestaan gaat zoeken, een weerspiegeling is van de gehele Nederlandse beroepsbevolking. Dat wil dus zeggen, dat ook technisch hoog-gequalificeerde arbeidskrachten aan het buitenland moeten worden afgestaan.

Ruim een jaar geleden werd een congres gehouden, uitsluitend ter bespreking van de economische gevolgen van de Nederlandse bevolkingsvermeerdering. Eén der prae-adviseurs op dit congres, dr. W. Steiginga, hield een klemmend betoog ten gunste van een grootscheepse emigratie-politiek ter voorkoming van wat hij noemde: een sociale dédabacle.

Tot deze gevolgtrekking kan men inderdaad komen, indien met de vooruitzichten van de economische ontwikkeling in Nederland min of meer pessimistisch beoordeelt. Alleen: wanneer het gaat om het vermijden van een dreigende ramp, dan moet het redmiddel daartegen evenredig zijn. Is de emigratie dat?

Wij menen dit voorshands te moeten betwijfelen. Want dan gaat het niet om de export van enige tienduizenden, maar van enige honderdduizenden mensen in de komende jaren. Zelfs als het bevolkingsoverschot weer de omvang gaat aannemen van voor de oorlog, dus van honderdduizend per jaar, dan nog gaat het om aantallen arbeidskrachten, waarvoor het uitermate moeilijk zal zijn, in andere landen bestaansmogelijkheid te vinden. Ter bepaling van de gedachten op dit thema zij hier medegedeeld, dat in 1948 en 1949 respectievelijk 15.000 en 14.000 emigranten het land verlieten en dat de regering de verwachting heeft uitgesproken, dat dit cijfer in de loop der komende jaren terug zal lopen tot 6.000.

Deze verwachting lijkt ons zeer gegrond. Want welke landen zouden bereid zijn, gedurende een aantal achtereenvolgende jaren meerdere tienduizenden Nederlanders binnen hun grenzen op te nemen? Het creëeren van werkgelegenheid voor zulke aanmerkelijke contingenten agrarische, en industriële werkers vordert immers elders precies dezelfde hoeveelheden investeringskapitaal al bij ons. En het lijkt niet waarschijnlijk, dat in die andere staten het aanbod van op niet te korte termijn rendabel kapitaal heel veel groter zal zijn dan ten onzent.

Er zijn trouwens twee zwaarwegende argumenten tegen een geforceerde emigratie, argumenten, die ontleend zijn aan het belang van Nederland zelf. Het eerste is van economische, het tweede meer van sociale aard.

Economische nadelen

Berekeningen hebben uitgewezen, dat een volwaardige arbeider aan de gemeenschap voor het verwerven van de nodige vakbekwaamheid, aan scholing en opleiding, aan investering in het productieapparaat ongeveer twintigduizend gulden kost. Er zijn ramingen, die tot een veel hoger bedrag komen, maar deze laten wij buiten beschouwing. Gaat men uit van de aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid, dat de immigratielanden vooral gebaat zijn met arbeidskrachten, die over technische ervaring en een hoge arbeidscultuur beschikken, dan betekent dit dus, dat het land, dat zich zulke grote offers heeft getroost voor het kweken van een zo goed geschoold arbeidsreservoir, deze mensen naar elders moet laten gaan op het moment, dat het in hun opleiding geinvesteerde kapitaal vruchten zou gaan afwerpen. Zó gezien is emigratie, zeker wanneer zij een grote omvang zou gaan aannemen, een economisch verlies, dat niet licht mag worden geteld.

Sociale nadelen

De tweede overweging is, dunkt ons, niet minder belangrijk. Het is een ervaringsfeit, dat emigranten worden gerecruteerd uit de meest vitale bevolkingsgroepen. Het verlaten van een vertrouwde omgeving, het overstappen in een geheel nieuw en aanvankelijk stellig niet gemakkelijk milieu, het van de grond af aan opbouwen van een nieuw bestaan, het aanvaarden van honderd en één moeilijkheden en ontberingen, dat veronderstelt een moed en een energie, waarover het gros der thuisblijvers niet beschikt. De emigrant zal dan ook doorgaans met hoofd en schouders boven de middelmaat uitsteken.

Zijn heengaan is voor de volksgemeenschap dus zonder twijfel een verliespost. Maar bovendien behoort hij tot de leeftijdsklasse, die voor de welvaartsontwikkeling van het land, dat hij gaat verlaten, van de grootste waarde is.

Drie groepen

Men kan de bevolking in drie groepen splitsen:

de nog niet-productieven van 0 tot 14 jaar, die wèl deel hebben aan de consumptie, maar die nog geen bijdrage leveren in de voortbrenging,

de productieven van 15 tot 60 jaar, van wier arbeid de mate van nationale welvaart afhankelijk is,

en de groep der niet-meer of niet meer geheel productieven van boven de zestig jaar, die eveneens in hoofdzaak een consumptieve rol speelt.

Voor de nationale economie is uiteraard de onderlinge verhouding tussen deze drie leeftijdsklassen van het grootste belang. De middengroep, die van de volwaardig productieven, voorziet door haar arbeidsinspanningen niet alleen in het levensonderhoud van zichzelf, maar ook in dat van de jongere en oudere generaties. Worden in verhouding de jongere, maar vooral de oudere en oudste leeftijdsklassen te zwaar bezet, dan dreigt het gevaar van een overbelasting voor de groep der productieven.

Nu is door het uitstellen van de sterfte en dus door het verlengen van de gemiddelde leeftijdsduur in de loop der jaren de leeftijdsopbouw van het Nederlandse volk toch reeds dusdanig veranderd, dat de topklassen al zwaarder werden bezet. Aan de andere kant heeft de toeneming van het aantal geboorten na de tweede wereldoorlog tot gevolg, dat ook de groep der nog niet productieven in de komende tien jaar een extra-belasting oplevert, die eveneens moet worden gedragen door de productieve middengroep.

Wordt nu deze tussenklasse, wier verzorgende taak jegens de gemeenschap tengevolge van de demografische ontwikkeling al een stuk zwaarder is geworden, bovendien uitgedund als gevolg van een grootscheepse emigratie, dan wordt de evenwichtige bevolkingsstructuur wel zéér radicaal verstoord. Een relatief geringer aantal arbeidskrachten in landbouw, handel en industrie moet dan voorzien in het levensonderhoud van twee relatief te zwaar bezette leeftijdsklassen, wier bijdrage in de goederenproductie óf nihil óf zeer gering is. Die last kan te zwaar worden: een daling van het levenspeil, een verslechting van de sociale verzorging, een achteruitgang van de volksgezondheid worden dan bijna onvermijdelijk.

Conclusie

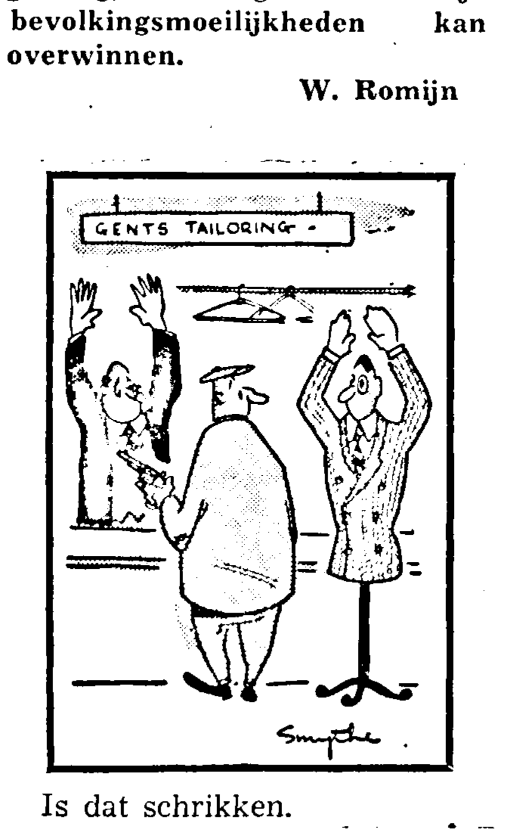
De conclusie ligt voor de hand: emigratie, bedoeld als middel tot leniging van een noodtoestand, draagt, indien zij op grote schaal wordt toegepast, de kiem in zich van een andere kritieke situatie, die in haar uitwerking niet minder funest is dan de „overbevolking". Ierland, dat in het verleden steeds een zeer groot gedeelte van zijn bevolkingsoverschot naar andere landen „exporteerde", kan in dit opzicht als een waarschuwend voorbeeld gelden.

Emigratie heeft zin, voor zover het betrekking heeft op het overcompleet aan arbeidskrachten in de landbouw en voorzover deze mensen zèlf er de voorkeur aan geven, hun oude beroep voort te zetten onder andere hemelstreken, liever dan hier te lande over te schakelen op de fabriekmatige nijverheid. Voor het overige moet Nederland door het uitbreiden van zijn industriële activiteit trachten zijn welvaart te vermeerderen, opdat het zonder vermindering van het levenspeil aan een groter aantal landgenoten een bestaan kan geven. Gemakkelijk is die taak niet en het kan zelfs noodzakelijk zijn, terwille van de toekomstige welvaart besparingen in de consumptie in deze tijd te aanvaarden.

Maar industrialisatie is de enige weg, waarlangs dit land zijn bevolkingsmoeilijkheden kan overwinnen.

W. Romijn

Is dat schrikken.

BESPIEGELING OVER ZIJN TAAK. — George C. Marshall, de onlangs benoemde Secretaris van Defensie, zit aan zijn bureaux in het beroemde Pentagon (vijfhoekig) Oorlogs Departement. Zijn soldatesk gezicht wordt nog verzacht door een lichte glimlach, maar zijn spiegelbeeld in het bureau geeft nauwkeuriger de ernst weer van zijn taak. Dat gezicht is, merkwaardig genoeg, ernstiger en meer bespiegelend.

De tragedie van de Hortulanus

Amsterdam. — „Trouw" meldt in een bijzondere correspondentie naar aanleiding van de enige tijd geleden gepleegde moord op de hortulanus van Tjibodas, dat de dienst, waarbij deze werkte, reeds meermalen om bescherming vroeg, welke door Sukarno nadrukkelijk werd toegezegd. Er is echter geen bescherming gekomen. Dit brengt de vraag naar voren, waarom deze hortulanus dan niet wegging met het oog op zijn veiligheid. In het antwoord op deze vraag ligt de tragiek besloten van duizenden Nederlanders, die ook weg willen omdat zij zich bedreigd voelen, doch evenmin als de hortulanus weg kunnen. Zij kunnen afvloeien en dus vertrekken. Daarin is door de Garantiewet voorzien.

In de praktijk doen zich echter vele moeilijkheden voor. De commissie voor de Garantiewet onderzoekt de motieven en gedurende die tijd moet men wachten, ook als er levensgevaar aanwezig is.

Wordt door de commissie het verzoek afgewezen, dan bestaat nog de mogelijkheid ontslag te nemen op eigen initiatief, hetgeen echter verlies van vele emolumenten meebrengt en dat durven de meest murw gemaakten niet meer aan. Voorbeelden: een dokter werd door een ENI-sergeant in het gezicht geslagen, omdat hij op het spreekuur geen voorrang kreeg. In een autobus wordt een Nederlander in het gezicht gespuwd en gedwongen op te staan voor een kwajongen. Een Nederlandse vakonderwijzer kreeg bezoek van met revolvers gewapende leerlingen, die tot afgifte van het diploma dwongen. Krijgt men wel toestemming te vertrekken, of doet men dit op eigen initiatief, dan beginnen nieuwe moeilijkheden, omdat men vergunning moet hebben het land te verlaten, hetgeen de Indonesiërs een „exit pèrmit" noemen. Soms wordt de afgifte daarvan geweigerd en vaak op de lange baan geschoven, of men vindt er een reden in de Nederlandse aanvrager te arresteren. Soms geeft men onder vier ogen toe, dat men geen exit permit durft af te geven, omdat de APRI dat beschouwt als heulen met de vijand. En ondanks vele klachten bij de Hoge Commissaris, ondanks vele brieven aan de regering in Den Haag, blijft deze toestand van machteloosheid voortduren. Velen zijn thans de radeloosheid nabij; hun toestand is een bittere aanklacht tegen de regering, die hen dwong ambtenaar van de Ind[illegible] nesische regering te worde[illegible] en thans hun veiligheid niet k[illegible] garanderen. Wat dit beteken[illegible] ondervond de hortulanus va[illegible] Tjibodas, de persoonlijke vrien[illegible] van de president.

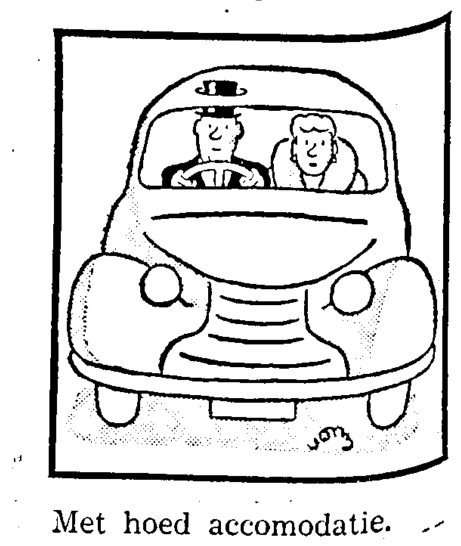
NIEUWS UIT NEDERLAND

— Tegen de 28 jarige J. W. van der Ark, die op 21 Febr. van dit jaar zijn vrouw in haar woning te Loosduinen met bijlslagen en dolksteken vermoordde, eiste het Haagse Gerechtshof dezer dagen levenslange gevangenisstraf.

— Het in verval geraakte „Huis te Hoorn" te Rijswijk, dat reeds uit de middeleeuwen dateert, is dezer dagen onder slopershanden gevallen.

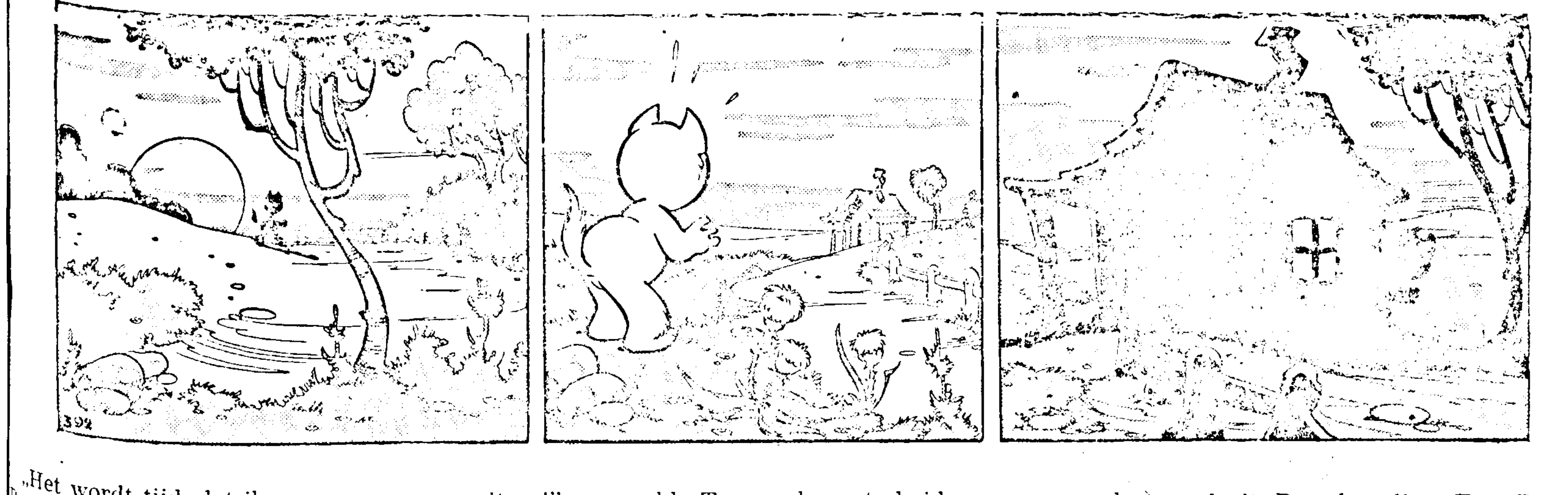
— Op Donderdag 16 Nov. zal H.M. de Koningin een officieel bezoek brengen aan Den Haag en kennismaken met de Statenleden en Haagse Gemeenteraad. In de Kon. Schouwburg zal een Gala soirée met Zuid-Hollandse één-acters worden gegeven.

— Een 13 jarige scholier in den Haag heeft in de afgelopen maanden kans gezien zijn ouders van hun spaargeld tot een som van ƒ 2700.— te bestelen. Tijdens de Haagse kermis, heeft de jongen met enige vriendjes het grootste deel op zeer lichtzinnige manier er door gebracht.

Met hoed accomodatie.

Tom Poes en de grootgroeiers

„Het wordt tijd, dat ik er weer eens op uit ga!" mompelde Tom Poes, terwijl hij bij het vallen van de avond over de heide liep.

„Avonturen zijn goed en wel, wanneer men ze zelf opzoekt, maar avonturen die vanzelf komen zijn zelden goed! En bovendien gaat er niets boven een list die men zelf verzint ...... Niet, dat ik al een list verzonnen heb, maar komt tijd, komt raad! Ik ga eens een bezoek aan professor Sickbock brengen!

Nu, dat was deze keer niet moeilijk. De geleerde was immers zo brutaal geweest, om zijn adres achter te laten — een onbegrijpelijke onvoorzichtigheid van de geslepen deugniet.

Tom Poes kreeg dan ook na een uurtje de optrek van Sickbock al in het oog. 't Wankele gebouwtje lag eenzaam en verlaten op de grote heide en zag er onbewoond uit. Daardoor liet Tom Poes zich echter niet misleiden. Hij wist, dat de professor er een handje van had om overal te zijn waar het leek alsof hij er niet was en hij liep dan ook met de grootste voorzichtigheid de Vliegweg op.

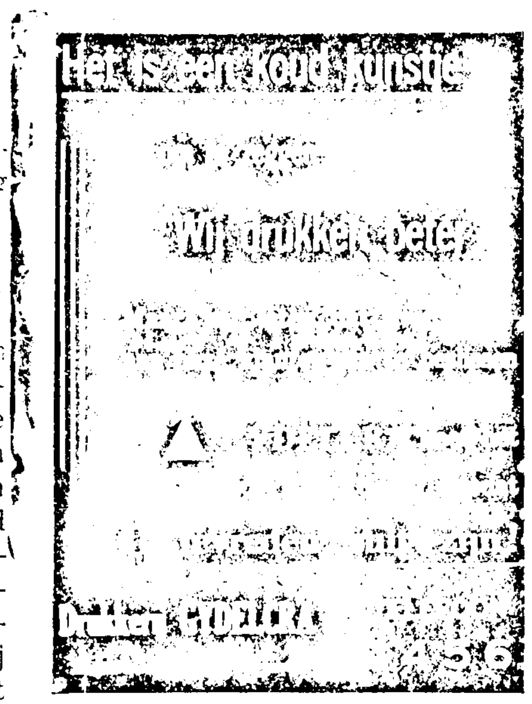
Alles bleef echter stil. De krekels sjirpten, de bijen zoemden, de wind blies klagelijk om het oude schoorsteentje en in een boom zong een late merel. Maar verder vertoonde zich geen levend wezen. Geen professor, geen grootgroeier, niets. Tom Poes stak voozichtig zijn hoofd om een hoek en gluurde rond. Hij had het gevoel, dat er gevaar dreigde ......

SURINAME

SCHEIDDEN ZICH AF

Paramaribo. — De heren Mohamed Karamat Ali en Iding Soemita, zijnde de K.T.P.I. fractie (Kaum Tani Persatuan Indonesia) in de Staten, zijn uit de coalitie getreden. Zij schreven aan de Staten, dat zij van heden af geacht wensen te worden als niet te behoren tot enige coalitie- of oppositie-groep in het College. Zij motiveerden hun uittreding aldus: Zij werden lid van de coalitie om mede te werken aan een vreedzame oplossing van de politieke geschillen langs parlementaire weg. Zij constateren met leedwezen, dat de verschillen toenemen, zodat zij vrezen voor een rampzalig conflict. Doorslaggevend voor hen is de jongste stembus-uitspraak, waaruit was gebleken, dat de voormalige NPS-leden, die thans in de coalitie zitten, niet langer het vertrouwen der kiezers genieten. Zij menen, dat dit niet zonder invloed mag en kan blijven op de coalitie. Zij achten hun langer aanblijven in de coalitie onder deze omstandigheden tegenover hun kiezers en het land niet verantwoord.

De coalitie bezet na dit uittreden 11 van de 21 zetels.

VOOR DE VOLKSTELLING

's-Gravenhage. — Deze week is een zending van 3.232 kg. zgn. telbiljetten en 700 bal pointpennen per KLM van Amsterdam naar Paramaribo vervoerd. Dit materiaal moet op 1 November in Suriname beschikbaar zijn voor de op die datum aanvangende volkstelling.

SPORT

VOETBAL WEEK EIND IN VOGELVLUCHT.

Dat kan een daverend weekend worden daar op het rustige Vredenberg. Wij verwachten echter dat die rust in hevige mate gestoord zal worden wanneer Zaterdagmiddag SUBT II de eer te beurt valt de studenten uit de Hoogstraat te mogen ontvangen. Sithoc II dat geen belang heeft bij het kampioenschap van de Res. A Klasse zal wèl belangstelling hebben voor de laatste plaats op de ranglijst die ze zelf thans innemen. Daar willen ze zeker afkomen ofschoon het niet gemakkelijk zal gaan daar SUBT er alles op zal zetten het kampioenschap binnen te halen. Wanneer wij de standenlijst goed bekijken dan zien we dat de blauw gelen slechts een gelijkspel behoeven te behalen om zich kampioen te kunnen noemen.

Maar naar het voorbeeld van hun jongere broers die verleden week kampioen werden zullen de reserves met een gelijkspel geen genoegen nemen, en er alles op zetten de sudenten met een nederlaag naar hun college te sturen.

Dat kan een interessante vertoning worden vol spanning, waarbij het niet uitgesloten is, dat de Sithoc jongens de SUBT reserves dwingen nog een weekje te wachten op de begeerde titel.

De regen zal zeer waarschijnlijk geen spelbreker zijn daar het SUBT-terein nog al wat water kan hebben voor het onbespeelbaar is.

Zondagmiddag gaat Sithoc I naar Vredenberg om SUBT I eens aan de tand te voelen, want de roodbaadjes hebben nog altijd een appeltje te schillen met Eddy Vlinder en zijn mannen. Nu hopen wij maar dat het appeltje niet al te zuur van smaak is, zodat het op vriendschappelijke en sportieve wijze geschild wordt, als dat dan toch moet gebeuren. Van de andere kant zal SUBT zich zo maar niet laten klaarmaken nu er een kampioenschap in zicht is, en er alles op zetten een stap dichter bij de titel te komen. Of ze daarin zullen slagen? Wij houden het meer op een gelijkspel. Hoe de uitslag ook mag zijn, men kan er op rekenen dat Sithoc flink uit de hoek zal komen. En als dan de voorhoede op dreef is, speciaal Crips met zijn onbarmhartige schoten, zal het er krullen voor de SUBT-kooi.

Er zullen er heel wat van de SUBT-aanhang in hun rikketik zitten. In ieder geval een strijd om van te genieten, wanneer de leiding in goede handen is.

De SUBT-Junioren gaan de Scherpenheuvel boys opzoeken voor een partijtje voetbal. De rood groenen spelen hun laatste competitie wedstrijd, die ze natuurlijk niet willen verliezen, al zit er dan geen kampioenschap meer aan vast. Het kan een pittige partij worden daar de SUBT-boys altijd prima zijn.

Sithoc Jr. gaat naar Mundo Nobo om op Vitesse de punten te ververen en zodoende weer een stap dichter bij de titel te komen.

DE BOKSUITSLAGEN

De uitslagen van de bokswedstrijden van gisteravond luiden als volgt:

Battling Siki — Kid Chocolate: draw na een goede wedstrijd.

Pantera Negra — Theo: Theo wint op punten.

Cedré — Joe Elias: Cedre wint door opgeven van Elias in de 3e ronde.

Zorro — Philips Roy: draw.

Kid Montana — Young Corbert: Young Corbet wint, omdat Kid Montana op dokters bevel in de 2e ronde moet stoppen.

ATHLETIEK — KAMPIOENSCHAPPEN.

Op Zaterdag 4- en Zondag 5 November zullen in het Rifstadion de jaarlijkse athletiekkampioenschappen worden gehouden Op Zaterdag voor de *Junioren* en Zondag voor de *Senioren.* De nummers waaraan de Junioren kunnen deelnemen zijn:

Junioren C (12 en 13 jaar): a) 60 m. hardlopen —hoogspringen met aanloop — verspringen met aanloop — balwerpen (baseball).

Junioren B — (14 en 15 jaar): b) 80 m. hardlopen — hoogspringen met aanloop — verspringen met aanloop — balwerpen (baseball).

Junioren A — (16 en 17 jaar): c) 100 m. — 300 m. — 800 m. — en 4 maal 100 m. estafette; hoogspringen met aanloop — verspringen met aanloop — discuswerpen — speerwerpen — kogelstoten.

Senioren: 100 m. — 200 m. — 400 m. — 800 m. — 1500 m. en estafette 4 maal 100 m. hoogspringen met aanloop — verspringen met aanloop — kogelstoten — discuswerpen — speerwerpen.

De inschrijvingen kunnen geschieden bij G. C. Hagemans St. Thomascollege tot uiterlijk 31 Oct.

BASEBALL.

Het programma voor a.s. Zondag van de opening van het competitie-seizoen 1949 voor het Baseball kampioenschap van Curaçao (Rifstadion) luidt als volgt:

Aanvang 10 uur v.m. Defilee van alle aangesloten verenigingen. Hijsen van de Rood-wit-blauw, het Dominicaanse en Venezolaanse vlag onder het spelen van de resp. volksliederen, alsook „Nos tera ta Barranca" (Muziek door St. Vincentiusband). Toespraak te houden door de Voorzitter van de Bond de heer Dr. J. Espinal. 1e Wedstrijd (Dept. Venezuela tegen Bolivar). De heer N. Chumaceiro is verzocht de eerste bal te werpen. 2e Wedstrijd om 2.30 uur n.m. (Quisqueya tegen Los Tigres del SUBT).

ONDER IN DE ZAK.

Het orgaan van de K.N.V.B. weet te melden, dat de reis van de Curaçaose Voetballers naar Holland ƒ 8.416.56 gekost heeft.

ONS KONINKRIJK

Londen. — Het Londense stadsbestuur heeft Donderdag besloten Koningin Juliana en Prins Bernhard een lunch aan bieden, wanneer zij volgende maand een bezoek aan de stad brengen.

De 19e dezer overleed te New York, voorzien van de laatste H.H. Sacramenten, onze inniggeliefde dochter en zuster

Editha Guillermina Fontilus

in de leeftijd van 32 jaar.

De teraardebestelling zal plaats vinden Maandagmiddag om half vijf.

Sterfhuis: Pietermaaiweg No. 72.

Wed. A. A. Fontilus—Senior
Rosa L. B. Fontilus
Adolfo M. Fontilus
Fam. A. Maurits Fontilus—Nieuw
Fam. Edgar F. Fontilus—Swinkels
Edna L. Fontilus
Piet Ruiter
August Lo Fo Wong
Fam. Wilfred Maduro—Senior
Fam. Adolfo Lopez.

BEKENDMAKING

Het Hoofd van de Landswatervoorziening brengt de abonne's in herinnering, dat zij op grond van de met de L.W.V.-dienst aangegane overeenkomst, ingevolge art. 10 der „Voorwaarden voor Aansluiting en Waterlevering" verplicht zijn de waterrekeningen binnen 20 dagen na uitreiking (datum poststempel) ten kantore van de Heer Ontvanger te voldoen.

Tengevolge hiervan zullen onbetaalde waterrekeningen over AUGUSTUS 1950 en die over de voorgaande maanden, vóór 1 November 1950 betaald dienen te worden. Bij niet betaling zullen deze rekeningen per 1 November verhoogd worden met ƒ 1,— aanmaningskosten, voortvloeiend uit de afgesloten overeenkomst, plus eventuele invorderingskosten.

Hoofd Landswatervoorziening,
VAN STUIVENBERG.

DEVIEZEN-COMMISSIE

Het is de Commissie gebleken, dat ingezetenen van de Nederlandse Antillen zonder toestemming van de Commissie dollar- of bolivarrekeningen bij bankinstellingen in het buitenland aanhouden.

Betrokkenen worden in hun eigen belang verzocht zich ten spoedigste met de Commissie in verbinding te stellen.

De Voorzitter,
Mr. H. J. M. Hoogeveen.

De Secretaris,
J. van der Heul.

Loterij ten bate Sportstadion Aruba.

De datum van de trekking van de loterij ten bate van het sportstadion Aruba is bij Gouv. beschikking uitgesteld van 12 October 1950 tot **20 December 1950.**

U ALLEN HEBT THANS NOG TIJD OM DE JEUGD TE HELPEN. KOOPT NOG HEDEN EEN OF MEERDERE LOTEN. DE JEUGD ZAL U DANKBAAR ZIJN.

CURACAO

JAMES BECKER IN CLUB SURINAMEDORP.

Voor de Suffisant bewoners was het gisteravond een groot genoegen om van de schone kunst van de heer James Becker en dochter te genieten met hun edel instrument de viool. Het gehele gezelschap, dat in de J.P. F.-club optrad, was ook hier aanwezig en met enkele nummers meer werd het zelfde programma ten gehore gebracht.

Het gezelschap was als volgt samengesteld: James Becker, violist; de dames Betty Becker (viool) en mevr. D. Chocolaad (piano); de heren Oosterlen en Nelstein (violen); O. Klein (cello) en A. Renaud (piano).

De heer van Rijn, dorpsvoorzitter, opende deze avond en heette de aanwezigen welkom, in het bijzonder echter de heer Becker en gezelschap. Hij besloot na afloop ook tevens de avond, waarbij hij de heer Becker een gesloten enveloppe met inhoud overhandigde, met de wens, dat hij het zal weten om te zetten in een blijvend aandenken van zijn bezoek aan zijn landgenoten op Curaçao in het Surinamedorp. Ook ontving uit handen van Mej. E. Harras, Mej. Betty Becker een bloemstuk ten teken van waardering, voor het gebodene. De avond werd besloten met het Curaçaose en Surinaamse volkslied.

Het gezelschap werd door de Passaat-fotograaf op de gevoelige plaats vastgelegd. De aanwezigen, ongeveer 150, hebben echt genoten van de vele mooie stukken, die het orkest ten gehore bracht. Na elk nummer werd dankbaar geapplaudiseerd. Wij wensen de heer Becker, die inmiddels hedenmorgen weer naar zijn vaderland vertrokken is een goede reis en een behouden aankomst en moge hij met zijn gaven het muziek en culturele leven van Suriname nog vele jaren op hoog peil houden.

Van de Handel.

AGENDA

WEST-END: „Scott of the Antarctic" Zaterdag 19 en 21.15 uur, Zondag 10.30 en 20.30 uur; „Renegades of the Sage" Zondag 16.30 uur; „Neptune's Daughter" Zondag 18.30 uur.

CINELANDIA: „Bright leaf" Zaterdag 21 uur, Zondag 20.30 uur; „The last of the Warren" Zaterdag 19 uur; „Haunted trails" Zondag 18.30 uur.

ROXY: „Dear wife" Zaterdag 19 en 21 uur, Zondag 18.30 en 20.30 uur; „No basta ser Charro" Zondag 10.30 uur; „Roaring Westward" Zondag 16.30 uur.

RISTADION: Opening Baseball competitieseizoen Zondag 10 uur.

VREDENBERG: Competitiewedstrijd S.U.B.T. 1 — Sithoc 1 Zondag 16.30 uur.

GENEESKUNDIGE DIENST: De dienst in het stadsdistrict en de Havendienst worden van Zaterdag 21 October 18 uur af tot Zondag 22 October 18 uur waargenomen door de gouvernements-geneeskundige, M. Taytelbaum, arts, Pietermaai 6-A, tel. 1750.

COLONNE RODE KRUIS: Ingeval van nood bellen: J. R. v. Geffen, tel. 1189 (dag en nacht).

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst, J. de Vries, van 7 — 15 uur, tel. 1193.

WIT-GELE KRUIS: De nachtdienst der verpleegsters wordt waargenomen door: Zuster De Lannoy, Weg naar Welgelegen 6, tel. 3893.

OPENSTELLNG TELEGRAAFKANTOREN: Telegraafkantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw): dag en nacht geopend.

Telegraafkantoor Handelskade 15: dagelijks van 07.00 — 24.00.

Telegraarkantoor Curaçao — Hato: dagelijks van 07.00 — 19.00

CUROM.

Zaterdag: 17.30 Muziek voor de jeugd; 17.50 Uitzending voor de Strijdkrachten; 18.20 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 „Wat de handel U biedt"; 20.30 Jij en ik en de radio; 21.45 Wim P. G. Stokla draagt voor; 22.00 Noord-Atlantica; 22.25 Nieuws en Sluiting.

Zondag: 9.00 R.K. kerkdienst vanuit de pro-Cathedrale kerk St. Anna; 10.00 Zondagmorgenmelodie; 11.00 Wekelijkse Culture causerie; 11.15 Zondagmorgenmelodie; 11.30 Morgenwijding; 12.00 Programma-overzicht; 12.05 Nieuws; 12.45 Columbia orkest; 13.00 Sluiting; 18.30 Uitzending Protestantse jeugd; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 „In the mood"; 20.00 Nieuws; 20.03 Curoms culturele curiosa; 20.15 „De stem van Amerika"; 21.15 Caraibisch Overzicht; 21.30 Gramofoonplaten-programma; 21.55 Nieuws en sluiting.

AVROS (19 meter).

Zaterdag: 16.00 Kinderuurtje; 17.00 Voor de jarigen; 18.00 Verzoekprogramma; 18.40 Nieuws; 19.01 Lichte klassieke muziek; 19.30 Plantenpraatje; 19.45 Dansmuziek; 20.55 Nieuws en sluiting.

Zondag: 8.30 „The Lutheran hour"; 9.00 Sonate No. 3 en La Cathédrale Engloutie van Cl. Debussy; 9.30 Morgenwijding; 10.15 Ziekenuurtje; 11.00 Lunchmuziek; 12.00 Sluiting; 15.00 Hindostaanse Kustvereniging; 15.30 Voor jarige Hindostani; 16.00 Symphonie in Bes; 16.30 Voor de jarigen; 17.15 Naar bed; 17.25 „The Lutheran hour"; 17.40 Nieuwe Gramofoonplaatjes; 18.00 Uitzending van de dienst; 19.20 The Grand Canyon Suite van Grofé; 20.00 Het Sociaal Instituut; 20.15 Concert in F. van G. Gershwin; 21.00 Weekoverzicht en Sluiting.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN:
C.P.I.M.

Telegram Afdeling:
21 en 22 Oct.: 18.30 — 7.30 uur A. R. Th. Henze, tel. 2462; bij geen gehoor tel. 2400.

Personeel Afdeling:
21 en 22 Oct.: M. B. Lansink, Hotel NP, b.g.g. tel. 2843—2351.

Materialen Afdeling:
21 en 22 Oct.: W. Batelaan, Negropont 110, tel. 2275.

Geneeskundige Dienst:
21 Oct. (12.30) — 23 Oct. (7.30): Dr. Blok, tel. 4229; b.g.g. tel. 2409.

C.S.M.

Rederij:
21 Oct.: J. Hemmes, tel. 2701.
22 Oct.: G. de Rooy, tel. 2076—2843—4.

Scheepsagentschap:
21 Oct.: 00.00 — 08.00 uur A. Bloemink, tel. 2288; 08.00 — 18.00 uur kantoor, tel. 2458—2551; 18.00 — 24.00 uur W. R. Engelsman, tel. 2304.
22 Oct.: 00.00 — 24.00 uur W. R. Engelsman, tel. 2304.

Dok Afdeling:
21 en 22 Oct.: W. J. v.d. Heydt, tel. 2037.

Bioscoop: Zaterdag: „Premiere voor Curaçao van de Italiaanse film „Folliers de l'Opera", uitgebracht onder Nederlandse titel: „Het spel gaat beginnen". Een muzikale film met Hollandse tekst.

Zondag: „The gall wo took West". Toegang boven 16 jaar.

WAAR HALEN WIJ BENZINE?

Dit week-end kunnen wij benzine halen by: Dario Cardoze — Luna Park; H. C. Galmeyer — Certo; Servicenter — Van Engelen; J. R. Elsevier — Gasparito; J.H. Jonckheer — St. Helena; H. J. Scheidelaar — Mundo Nobo; A. D. Capriles & Co — Oranjestraat; H. Winkel — Hendrikplein en J. Isa, Hato.

Officiele Mededelingen van de Aruba Voetbalbond

Het Bestuur van de Aruba Voetbalbond in bijzondere vergadering bijeen op DINSDAG 17 October 1950, gehoord de verslagen van de Voorzitter en Penningmeester, waaruit ongeregeldheden blijken voor en tijdens de competitie-wedstrijd Aruba Juniors — Hollandia, gespeeld op 15 October jl., bestaande uit:

a. het laten medespelen van Juan en Casimiro Briezen, zijnde voor de vereniging Aruba Junioren ongerechtigde spelers, niettegenstaande waarschuwing van de zijde van het A.V.B.-bestuur en protest van de tegenpartij.

b. het schaden van de belangen van de A.V.B. doordat bestuursleden en spelers van Aruba Junioren zich hebben uitgelaten in bedreigende vorm ten aanzien van de A.V.B.

c. wangedrag van spelers voor, gedurende of na de wedstrijd bovenbedoeld, door toevoeging van beledigende woorden.

d. inbreuk maken op uitsluitende bevoegdheden van de A.V.B. door als voorwaarde te stellen, dat, indien ten aanzien van Aruba Junioren een ongunstige beslissing genomen wordt, zij zich zullen terugtrekken uit de A.V.B.

OVERWEGENDE,

1e) dat het Bondsbestuur van oordeel is, dat in deze met toepassing van de reglementen een voorbeeld moet worden gesteld bij zulke ernstige overtredingen;

2e) dat de belangen van de A.V.B. door bovenbeschreven handelingen ten zeerste worden geschaad;

BESLUIT:

de vereniging Aruba Junioren van hun lidmaatschap van de Aruba Voetbalbond vervallen te verklaren terzake omschreven.

ARUBA, 17 OCTOBER 1950.
HET BESTUUR.

Sport Rubriek

„Officiele Mededelingen" van DE CURACAOSE VOETBALBOND

WEDSTRIJD UITSLAGEN.

competitie A-klasse:

Jong Curaçao 1 — Estudiantes 1 .... 6—0.
Jong Holland 1 — S.U.B.T. 1 .... 0—0.
(Gestaakt bij de rust vanwege de regen)
Vitesse 1 — Veendam 1 afgelast wegens reg

competitie B-klasse:

Scherpenheuvel 1 — S.V.V. 1 .... 5—2.
Uniao Portuges 1 — Unidos 1 .... 2—1.

Competitie Reserve B-klasse:

S.U.B.T. 3 — P.S.V. 2 .... 9—0.
(Door deze overwinning heeft S.U.B.T. 3 beslag gelegd op de titel kampioen Reserve B-klasse)

Competitie Reserve A-klasse:

Jong Curaçao 2 — Estudiantes 2 .... 2—2.

competitie Junioren:

Veendam Jr. — Sithoc Jr. .... 0—4.
Jong Holland Jr. — Scherpenheuvel Jr. .... 0—5.
(5 minuten voor het einde gestaakt)
Vitesse Jr. — Unidos Jr. .... 2—0.

WEDSTRIJD-PROGRAMMA.

competitie A-klasse

Zondag, 22 Oct. '50 om 4.00 uur n.m.:	S.U.B.T. 1 — Sithoc 1	(Vredenberg
Woensdag, 25 Oct. '50 om 8.30 uur n.m.:	Jong Holland 1 — Jong Curaçao 1	(Stadio
Vrijdag, 27 Oct. '50 om 8.00 uur n.m.:	Vitesse 1 — Estudiantes 1	(Stadio
Zondag, 29 Oct. '50 om 8.30 uur n.m.:	Sithoc 1 — Jong Holland 1	(Stadio
Woensdag, 1 Nov. '50 om 8.00 uur n.m.:	S.U.B.T. 1 — Estudiantes 1	(Stadio
Vrijdag, 3 Nov. '50 om 8.30 uur n.m.:	Vitesse 1 — Sithoc 1	(Stadio
Woensdag, 8 Nov. '50 om 8.00 uur n.m.:	S.U.B.T. 1 — Veendam 1	

competitie Reserve A-klasse

Zaterdag, 21 Oct. '50 om 4.00 uur n.m.	S.U.B.T. 2 — Sithoc 2	(Vredenberg
Zaterdag, 28 Oct. '50 om. 4.00 uur n.m.	Vitesse 2 — S.U.B.T. 2	(Vredenbe
Zaterdag, 28 Oct. '50 om. 4.00 uur n.m.	Sithoc 2 — Veendam 2	(Stadio
Zaterdag, 2 Nov. '50, om 4.00 uur n.m.:	Jong Curaçao 2 — Jong Holland 2	(Stadio
Zaterdag, 9 Nov. '50, om 4.00 uur n.m.:	Jong Curaçao 2 — Estudiantes 2	(Stadio

competitie B-klasse:

Zondag, 22 Oct. '50 om 4.00 uur n.m.:	S.V.V. 1 — Uniao Portuges 1	(Mundo Nobo
Woensdag, 25 Oct. '50 om 6.45 uur n.m.:	P.S.V. 1 — S.V.A. 1	(Stadio
Zondag, 29 Oct. '50 om 2.30 uur n.m.:	Vesta 1 — Scherpenheuvel 1	(Stadio
Vrijdag, 3 Nov. '50 om 6.45 uur n.m.:	P.S.V. 1 — Scherpenheuvel 1	(Stadio
Zondag, 5 Nov. '50 om 4.00 uur n.m.:	Vesta 1 — S.V.A. 1	(Mundo Nobo
Vrijdag, 10 Nov. '50 om 6.45 uur n.m.:	Scherpenheuvel 1 — S.V.A. 1	(Stadio
Vrijdag, 10 Nov. '50 om 8.30 uur n.m.:	Vesta 1 — P.S.V. 1	(Stadio

competitie Junioren

Zaterdag, 21 Oct. '50 om. 2.30 uur n.m,	Huracan Jr. — Estudiant. Jr.	(Mundo Nobo
Zondag, 22 Oct. '50 om. 10.00 uur v.m.	S.U.B.T. Jr. — Scherpenh. Jr.	(Scher
Zondag, 22 Oct. '50 om. 10.00 uur v.m.	Transvaal Jr. — Veendam Jr.	(Mundo Nobo
Zondag, 22 Oct. '50 om 2.30 uur n.m.:	Sithoc Jr. — Vitesse Jr.	(Mundo Nobo
Zaterdag, 28 Oct. '50, om 2.30 uur n.m.:	Estudiantes Jr. — Transvaal Jr	(Mundo Nobo
Zaterdag, 28 Oct. '50, om 4.00 uur n.m.:	Huracan Jr. — Unidos Jr.	(Mundo Nobo
Zondag, 29 Oct. '50, om 10.00 uur v.m.:	Jong Holland Jr. Vitesse Jr.	(Mundo Nobo
Zondag, 29 Oct. '50, om 10.00 uur v.m.:	S.U.B.T. Jr. — Veendam Jr.	(Vredenberg

MEDEDELINGEN.

SCHORSING:

DE AANDACHT VAN VERENIGINGEN WORDT EROP GEVESTIGD, DAT ALLE SPELERS LEDEN VAN AANGESLOTEN VERENIGINGEN, DIE DEELGENOMEN HEBBEN AAN DE ZG. GENAAMDE „MERKEN WEDSTRIJDEN", GEREKEND TE ZIJN INGAANDE 26 SEPTEMBER 1950 VOORLOPIG TE ZIJN GESCHORST. VERENIGINGEN WORDEN IN HUN EIGEN BELANG VERZOCHT TOE TE ZIEN, DAT DEZE SPELERS NIET AAN DOOR C.V.B. UITGESCHREVEN WEDSTRIJDEN DEEL NEMEN.

De spelers P. B. Matrona (P.S.V.), de aanvoerder van Unidos en de speler, die door de scheidsrechter samen met Matrona van het speelveld werd verwijderd ingaande 1[illegible] October 1950 voorlopig geschorst wegens wangedrag ter gelegenheid van de wedstrijd P.S.V. 1 — Unidos 1.

ONGELDIG-VERKLARING:

De competitiewedstrijd Jong Holland 1 — Veendam 1, wegens het medespelen van een ongerechtigde speler E. Supriano (JH).

De competitiewedstrijd Jong Holland 2 — Jong Curaçao 2, wegens het medespelen van een ongerechtigde speler S. Maduro (JH).

De competitie-wedstrijd Estudiantes 2 — Jong Curaçao 2, wegens het medespelen van een ongerechtigde speler S. Jantje (Estudiantes).

BOETES:

Jong Holland *f* 5.— boete ingevolge art. 11 RCW (Jong Holland — Veendam).

Jong Holland *f* 5.— boete ingevolge art. 11 RCW (Jong Holland Jong Curaçao).

Estudiantes *f* 5.— boete ingevolge art. 11 RCW (Estudiantes — Jong Curaçao).

HALFJAARLIJKSE ALGEMENE VERGADERING:

De halfjaarlijkse Algemene Ledenvergadering zal plaats vinden op Donderdag [illegible] November 1950, om 8.00 uur. Plaats en datum worden bij de eerstvolgende publicatie bekend gemaakt.

HET BESTUUR.

Ons feuilleton

Verschrikking in Huize Bryton

Gedurende enige tijd onderhielden zij zich met elkaar. Blake speelde volkomen open kaart en gaf zelfs als zijn mening te kennen, dat Petrass een fout begaan had — dat Dokter Clayton het beoogde slachtoffer was. Lennard, en ook inspecteur Cooper, die mede aanwezig was, keken getroffen, maar beide officiële persoonlijkheden moesten, nadat zij deze bewering zorgvuldig overwogen hadden, enigszins schoorvoetend toegeven dat Blake gelijk had.

— Dat maakt een groot geschil, zei Lennard eindelijk. — Dat betekent dat dokter Clayton nog steeds in gevaar verkeert. Bliksems! Waarom heb ik daar zelf niet eerder aan gedacht? Er bestond absoluut geen reden om die oude huishoudster te vermoorden. Maar een in faam toenemend jong specialist —. Hm! De mogelijkheden worden interessant.

Alvorens de buurt te verlaten, legde Blake een ander bezoek af. Hij begaf zich naar de woning van Ralph Clayton en zag tot zijn bevrediging, dat een politie-agent buiten het huis geposteerd stond.

Ralph zag er bleek en slecht uit. Nadat de eerste schok gepasseerd was, had de reactie hem sterk aangegrepen. Bovendien had hij gedurende de laatste zes en dertig uur geen ogenblik geslapen. Na de begroeting, merkte hij op:

— Ik heb het geluk gehad, dat Ellens moeder thans de zaken behartigt. Zij is een goede huishoudster en weduwe zijnde bestaat de mogelijkheid dat zij er in toestemt om voor goed te blijven.

— Het doet mij genoegen, dat uw huishoudelijke aangelegenheden zo spoedig in orde zijn gebracht, zei Blake ernstig.

— Toch zal het nooit meer hetzelfde zijn, beweerde Ralph. — Als ik nog denk aan die arme oude ziel en aan de gemene manier waarop zij de dood is ingejaagd! Mijnheer Blake, ik verlaat mij op U. U zult haar moordenaar moeten vinden.

— Ik heb hem, zei Blake kalm.

— Wat?

— En hij is dood — ook vermoord.

— Maar, mijn waarde, wat zegt U daar allemaal? vroeg Ralph verwonderd en ontzet.

In het kort gaf Blake de bijzonderheden.

— Maar — hierdoor wordt de gehele ongelukkige geschiedenis nog ingewikkelder. — Een Bulgaarse circusklant? Maar waarom, in 's hemelsnaam, zou die man zijn dood wensen? In elk geval verkeer ik nu niet langer in gevaar —.

— Integendeel, het gevaar is voor U nog even groot als vroeger, waarschuwde Blake. — Heeft U mijn opmerking vergeten, dat deze messenwerper voor zijn misdrijf gehuurd was? Er is iemand op de achtergrond, dokter Clayton, een verborgen schurk, die genoeg gereed geld tot zijn beschikking heeft om zijn moordenaars te huren. Het is een verstandig man. Ik twijfel er niet in het minst aan, of hij heeft het korte bericht van uw mislukte operatie van de onbekende Bulgaar gelezen, zodat hij een Bulgaar in de arm nam om het bloedig werk voor hem op te knappen. Ziet U, in geval van nood zou dat een vrij aanzienlijke reden kunnen zijn. Maar alles liep verkeerd, omdat Petrass een fout beging.

Met een hulpeloze beweging haalde Ralph de schouders op.

— Een man op de achtergrond — iemand met voldoende geld, prevelde hij. — Ik zeg U nogmaals mijnheer Blake, dat ik er niets van begrijp. U verzoekt mij om een mogelijke vijand te noemen, maar ik herhaal nogmaals, dat ik geen levende ziel zou kunnen aanwijzen die mijn dood zou wensen.

— Goed, vanavond zullen wij daar niet verder over spreken, zei Blake — Het voornaamste wat je nodig hebt is rust, Clayton. Wees niet eigenzinnig. U is dokter en U weet zelf, dat U, tenzij U wat slaap te pakken krijgt, ineen zult storten.

— Maar ik kan niet slapen.

— Dan neemt U het een of andere slaapmiddel in — U weet zelf wat U te doen hebt, adviseerde Blake. — Vannacht dreigt geen gevaar, want een politie-agent staat op wacht voor het huis. Ik zal er voor zorgen dat U tot nader order politiebescherming zult genieten.

Ralph voelde weinig voor het idee, maar hij zag de wijsheid van Blake's advies in. Ook protesteerde hij niet langer tegen het aanbod van politiebescherming, terwijl hij bovendien beloofde een flink slaapmiddel in te nemen.

Blake en Tinker reden vervolgens huiswaarts naar Baker Street. Zeer tot hun genoegen bemerkten zij, dat juffrouw Bardell, de huishoudster, een warm avondmaal voor hen had gereed gemaakt. Gedurende de maaltijd zal Blake in gedachten verzonken. Hij at flink genoeg, maar zijn conversátie viel op door haar kortheid. Tinker, die de tekenen kende, droeg zorg de gedachten van Blake niet te verstoren.

Plotseling onderbrak de detective zijn bezigheid, die bestond in het omroeren van zijn koffie, terwijl te gelijker tijd zijn gezicht opklaarde.

— Natuurlijk! riep hij luid.

Hij stond overeind en liep met lange schreden de kamer op en neer. Tinker keek hem aan, terwijl zijn polsen beduidend sneller klopten, want het scherpe, felle licht in Blake's grijze ogen duidde op een ontdekking. De kin van de detective stak vooruit en zijn aangezicht, zo mager en karaktervol, had een verandering ondergaan. Het deed Tinker denken aan Pedro hun bloedhond, wanneer hij op het punt stond een vers spoor te volgen.

— Wat is er aan de hand? vroeg Tinker.

— Spreek niet, zei hij. — Laat mij denken.

Hij bleef op en neer lopen en toen hij eindelijk ging zitten hernam hij niet zijn plaats aan de tafel, maar koos een gemakkelijke stoel uit, zette zich neer, stopte zijn pijp en stak haar zorgvuldig aan.

— Er schoot mij net iets te binnen, zei Blake, — waaraan ik al uren eerder had moeten denken. Luister, Tinker. Van het ogenblik af dat mijnheer Weston de naam van Bryersford noemde, heb ik een vaag idee in mijn hoofd gehad, dat Bryersford op de een of andere wijze in verband staat met de moord te Edgware — en feitelijk met juffrouw Bettins.

— Ik begrijp het niet, chef.

— Dat komt nog, beloofde Blake. — Enige minuten geleden werd het verband mij plotseling duidelijk. Met andere woorden: ik ontdekte de schakel die eerst ontbrak.

Blake hield even op.

— Petrass begon met geld te smijten toen het circus zich nog te Bryersford bevond, ging hij voort. — Vergeet niet, dat Petrass zelf, alvorens hij gedood werd bekende, dat hij een man te Bryersford ontmoet had, die hem geld verschafte.

Tinker knikte.

— Dat wijst er op, dat Petrass gedurende zijn verblijf te Bryersford aangeklampt werd, zei Blake bedachtzaam. — Dit is een heel belangrijk punt, Tinker, en ik zal je zeggen waarom. De stad Bryersford, om niet te spreken van een groot gedeelte van de omliggende landstreek, is feitelijk geheel in het bezit van Lord Bryton.

— Ik geloof, dat ik dat al eens gehoord heb, bevestigde Tinker. — Werd in de laatste tijd in de nieuwsbladen niet vermeld, dat Lord Bryton ernstig ziek is?

— Ja, antwoordde Blake. — Huize Bryton is een van de prachtigste gebouwen in de Engelse graafschappen, terwijl Bryton Park terecht beroemd is wegens zijn trotse kastanjebomen.

Tinker keek verbaasd.

— Ik begrijp niet waar U heen wilt, merkte hij verbijsterd op.

— Het is anders niet zo moeilijk, hernam Blake. — Heb je de woorden, door juffrouw Bettins met haar laatste ademtocht uitgestoten, vergeten?

Plots ging Tinker een licht op